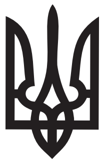
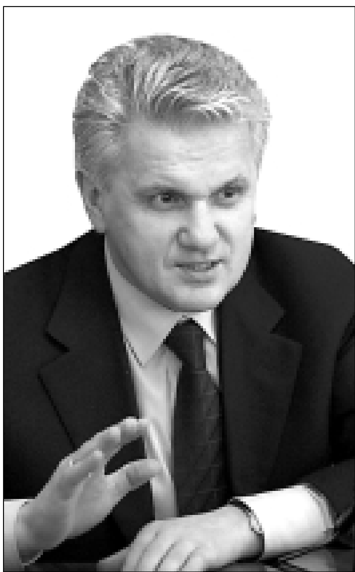
СЕРЕДА, 2 ЛЮТОГО 2005 РОКУ. ■ № 19 (3519)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Творити нову владу — чесну, прозору, відповідальну

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА під час відкриття сьомої сесії Верховної Ради України четвертого скликання 1 лютого 2005 року

Шановні народні депутати!

Шановні члени уряду, керівники судової системи та журналісти!

Шановні гості!

Цілком очевидно, що головні особливості нинішньої сесії будуть зумовлені недавньою президентською кампанією та її результатами.

Річ не тільки і не стільки в тім, що українські вибори увінчали рекордний для планети електоральний рік. У 2004 році президентів або парламенти обирали більш як мільярд громадян 60 країн. Але чогось подібного, що довелося пережити за останні півроку нам, світова практика не знає.

Фактично вибори у нас відбулися через політичну кризу, якщо хочете — через революцію. І насамперед тому, що люди заявили про своє неприйняття **такої** влади, свою незгоду з **такою** її політикою, своє небажання жити за нав'язуваними нею **такими** нормами, правилами та канонами.

У цьому ключовий сенс всього, що сталося в Україні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Військовим пенсії не зменшать

Ранкове і денне засідання 1 лютого

Одним із важливих питань учорашнього дня став розгляд проекту закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» (про перерахунок пенсій для військових пенсіонерів). Тим паче що у цей час під стінами Верховної Ради відбувалася акція протесту колишніх військовослужбовців, які вимагали підтримати у другому читанні проект закону України про вилучення статті 39 з держбюджету на нинішній рік. Із введенням цієї статті кожний військовий пенсіонер міг втратити з пенсії від 100 до 500 грн. щомісячно. Депутати задовольнили їхню вимогу.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Головне — забезпечити виплати

Донецька область. Середній рівень пенсій за рік збільшився тут майже на 55 відсотків і становить 352 гривні. Місячна потреба в коштах на виплату пенсій в області зросла вдвічі. Отже, одним із найважливіших завдань стає забезпечення виплат за рахунок власних ресурсів. Поповнення Пенсійного фонду залежить від стану роботи підприємств та заробітної плати їх працівників. В області мешкають майже 1,5 мільйона пенсіонерів, із них 627 тисячам торік зроблено перерахунок у зв'язку із додатково наданими документами про заробіток і стаж, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Стимул бути благодійником

Рівне. Стимулювати підприємців до благодійництва взялась Фундація імені князів-благодійників Острозьких за фінансової підтримки фонду «Євразія». Фундацією нинішнього року започатковано проект «Соціальна відповідальність бізнесу» і в його рамках обласний конкурс «Благодійник року», **інформує наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

Відгукніться, ветерани!

ДО ДНЯ ПЕРЕМОГИ

Луцьк. Сьогодні відбудуться урочистості з приводу чергової річниці визволення міста від німецько-фашистських загарбників. На жаль, живими залишилось зовсім мало учасників тієї стрімкої і рішучої операції, коли 2 лютого війська 1-го Українського фронту оволоділи обласним центром Волині. Разом з іншими вони візьмуть участь у покладанні квітів до братських могил на меморіалі Слави, на військових кладовищах.

(Продовження на 4-й стор.).

■ **СВОБОДА СЛОВА**

Журналістів знов ігнорують

Кіровоград. Журналісти мають право відвідувати засідання виконкому та наради його служб лише з особистого дозволу керуючої справами міськвиконкому Віри Сухопарової. За це одноголосно проголосували члени міськвиконкому. Напевне, «батькам міста» таки є що приховувати від своїх виборців і вони вперто не бажають будувати свою роботу на засадах відкритості й прозорості, як того вимагає чинне законодавство. Відповідно, журналістам не лишається нічого іншого, як відстоювати свої права у суді, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

Мал. Миколи КАПУСТИ.

■ **У НОМЕР**

Голосуватимемо за Пущу-Водицю?

Ініціювати у столиці проведення місцевого референдуму, якщо не буде скасовано рішення про передачу в приватне володіння земель у Пущі-Водиці, пообіцяли на прес-конференції народний депутат України Володимир Бондаренко та депутат Київради Віктор Іванченко. Вони оприлюднили списки осіб, які претендують на унікальні ділянки: переважно це наші відомі співгромадяни або члени їхніх сімей. Списки складено, як стверджують депутати, на основі власноручно написаних і підписаних ласими до дармової земельки заяв — 90 відсотків з них датовано буремним проміжком часу від 1 до 15 листопада минулого року.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ **Я ВАМ ПИШУ...**

Дякуємо за закон

Шановні народні депутати України!

До вас з подякою звертається громадська організація Кіровограда «Діти війни». В такий нелегкий для країни час ви знайшли можливість прийняти надзвичайно важливий документ — Закон України «Про соціальний захист дітей війни».

З величезною радістю зустріли цей закон люди, чиє дитинство було обпалене війною. На їхню долю випали жахливі випробування, і нарешті вони отримали таке вистраждане визнання.

Щиро дякуємо особисто Голові Верховної Ради України Володимиру Литвину та всім народним депутатам України, котрі розробили цей закон!

Володимир КРАСНОКУТСЬКИЙ, голова комітету «Діти війни» при Кіровоградській міській раді ветеранів.

Володимир Бондаренко про ситуацію в Пущі-Водиці: «Прокуратура не дрімає — прокуратура міцно спить!»

Рівень парламентської підтримки глави держави та майбутнього складу уряду засвідчать результати голосування за кандидатуру Прем'єр-міністра і Програму діяльності уряду

Творити нову владу — чесну, прозору, відповідальну

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА під час відкриття сьомої сесії Верховної Ради України четвертого скликання 1 лютого 2005 року

(Початок на 1-й стор.).

Ми опинилися за крок до широкомасштабного громадянського конфлікту, до розшматування країни. І саме Верховна Рада вберегла від цього суспільство і державу — своєю виваженістю та відповідальністю, своїми рішеннями і діями. Вберегла, взявши на себе у критично вирішальний момент буквально все і довівши, що політика — це мистецтво не лише можливого, а й неможливого.

Говорити про це сьогодні доводиться і з огляду на зростання числа людей з претензіями на те, що саме вони визначали погоду в нашому домі в листопаді-грудні 2004-го.

Хочу скласти подяку народним депутатам, українському парламентові, всім, хто робив це на ділі і виступив у той тривожний час вирішальною консолідуючою силою.

Ми отримали — поки що в ескізному вигляді — образ іншої країни, яку ще належить вибудувати. Що потрібно для того, щоб наповнити цей сьогоднішній начерк конкретним, сутнісним змістом?

Перше і головне: не стільки говорити про нову владу, а творити її такою, щоб вона максимально відповідала настроям, сподіванням та очікуванням пробудженого суспільства. Пробудженого — це означає, з одного боку, що в його особі у влади віднині є постійний і вимогливий контролер та екзаменатор. А з другого — що перекривається шлях до влади вузькій групі людей з необмеженими можливостями.

Додаймо сюди і те, що нині вперше у таких масштабах і на таких рівнях — а, по суті, повністю — командні висоти в державі перебирає на себе покоління повоєнної доби. А дітей війни на цих висотах залишаються вже одиниці.

Їм, нашим попередникам, доводилося жити і діяти в цілком іншій системі координат. Нині свою, і якісно нову, систему треба вибудовувати для себе нам самим. І нести всю повноту відповідальності за визначення напрямів дальшого поступу України.

Тому сьогодні, як ніколи, потрібні найширша суспільна довіра, підтримка і розуміння глави держави.

Як ніколи потрібне сформування відповідального уряду — справді уряду народної довіри.

Слід відмовитися від торгів за урядові портфелі, надавши Президентові можливість підкріпити кадровим потенціалом реалізацію своєї програми.

У системі влади, суспільно-політичному житті необхідно зафіксувати вагому і конструктивну присутність Верховної Ради, посилюючи в її діяльності функцію політичного контролю.

І час уже нарешті перевести у практичну площину таке поняття, як структуроване співробітництво гілок влади. Ми повинні вийти на правову гармонізацію їхніх стосунків уже найближчим часом, принаймні на нинішній сесії — через прийняття законів про Президента України, про Кабінет Міністрів України, нових редакцій законів про Раду національної безпеки та оборони, про вибори до Верховної Ради та органів місцевого самоврядування.

Лише такі підходи, і це, по-друге, зроблять реальними плани і наміри діяти швидко й ефективно, забезпечувати прориви, насамперед в економічній сфері.

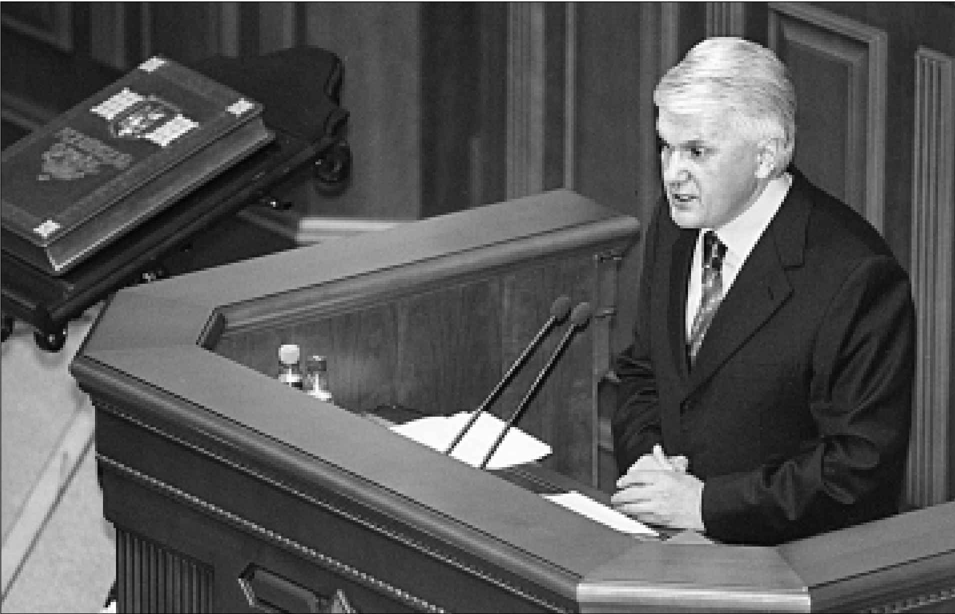
Заявлений курс на швидке інтегрування в Європу зобов'язує уважніше поглянути на такі реалії, як відставання України за рівнем життя в три—сім разів навіть від нових членів ЄС — країн Центрально-Східної Європи. Отож ідеться про доконечну потребу в економічній політиці, зорієнтованій, зокрема, на прискорене нарощування інвестиційної та інноваційної активності, яка забезпечувала б не менш як 15—20 відсотків від щорічного збільшення валового внутрішнього продукту.

Водночас хотів би наголосити особливо: на цьому етапі зовнішньополітичні орієнтації мають бути затиснуті в жорсткий кулак економічної доцільності, враховувати історично зумовлені обставини співіснування України з Європою та світом.

Мова, як ви розумієте, і про наші стосунки з Росією. Інакше, сповідуючи високі матерії, будемо йти вгору сходами, що ведуть униз.

Саме тому в основу Програми діяльності уряду, яку належить розглянути Верховній Раді, мають бути покладені засадничі положення, що дістали підтримку українського народу на президентських виборах.

Чітке окреслення наших перспектив потрібне для реалізації третього завдання — третього за ліком, але не за значущістю. Воно у нівелюванні поділів, відновленні єдності країни.

За 13 років ми вперше переживаємо такий розлом. І хоча різні сепаратистські ініціативи мали переважно кон'юнктурну природу та політтехнологічний присмак і були задіяні як останній стратегічний ресурс на виборах — у тому числі з метою виставити Україну як імпортера безпеки — заперечувати наявність такої проблеми не слід.

Це ставить на порядок денний цілий комплекс взаємопов'язаних питань: регіональної політики, реформування адміністративно-територіального устрою країни, консолідації місцевих еліт. Що, у свою чергу, вимагає невідкладних і скоординованих законодавчих ініціатив та практичних дій з боку Президента, Кабінету Міністрів і Верховної Ради.

У цьому контексті набуває першорядного значення внесення змін до Конституції у частині, що стосується місцевого самоврядування. Тут треба гамувати політичні пристрасті, підпорядковувати власні устремління, бачення свого місця у владній системі та своїх повноважень головному інтересові — державному, загальнонаціональному.

У зв'язку з цим вважав би за потрібне акцентовано сказати про спроби поставити під сумнів — не виключаючи апелювання до Конституційного Суду — грудневе рішення Верховної Ради про внесення змін до Конституції. Це небезпечна гра, наслідки якої можуть бути непередбачуваними. Серед них постановка питання щодо закону про особливості виборів 26 грудня, а відтак, про легітимність самих виборів, сплеск нового протистояння, реанімація відцентрових тенденцій у регіонах.

Такий прогноз цілком логічний, оскільки зруйнується пакетний принцип, який — і тільки він — допоміг заспокоїти суспільні пристрасті й зберегти своє обличчя всім учасникам цієї дуже непростої колізії. А тому не варто і до сьогодні міряти, хто виграв і хто програв.

Може, хтось і програв. Але давайте змоделюємо: що програли б Україна, народ, якби ми не вийшли на таке рішення?

Думаю, ніхто за такий прогноз не візьметься. І я — теж.

Тож не будемо воювати з минулим, а думати про майбутнє і працювати на нього.

Зважмо, врешті-решт, на те, що наше суспільство, наші люди вже стільки натерпілися від протистоянь і ворожнечі, чвар та незгод, так стомилися і виснажилися від негативу та бруду, що повторення чогось подібного в будь-яких форматах, формах і виявах вони просто не переживуть. Не можна ж без кінця існувати, а точніше, виживати у такому середовищі, перебиваючись від кризи до кризи, від перелому до перелому. Це не життя і не праця, а болісне і безплідне самомордування.

Уже просто немає ліміту часу на нове з'ясування стосунків. Це означало б втрату так важко здобутого шансу на створення якісно нової влади, зміцнення держави, на вибудову відкритого громадянського суспільства.

Питання стоїть так: або цілеспрямовано, відповідально й результативно використовувати ці можливості і шанси, або знову ставити на карту все з ризиком без вороття його втратити.

Це не згущування фарб, а цілком реальний погляд на українську політичну дійсність.

Коли одному з довженківських героїв повідомили, що його син підбив у бою аж дванадцять німецьких танків, мудрий дід у таке не повірив і сказав: це або агітація, або брехня. То був окремий епізод, а ми, повторюю, перманентно живемо серед агіток та брехні. І якщо не покладемо край задушливій атмосфері неправди, нашіптувань, лицемірства, прослуховувань усіх і вся, то не підемо далі розмов про чесну владу, прозору та відкриту політику.

Останні події істотно вплинули на позиціювання нашої держави у світі. З'явилося, без перебільшення, навіть щось подібне до міжнародної моди на Україну.

Це, безумовно, приємно. Але треба максимально скористатися з такого скороминущого явища в національних інтересах. І вже в жодному разі не допустити його переростання у чиєсь шефство чи патронат над нами.

Щоб потім не довелося переспівувати на політичний лад давню народну пісеньку, в якій є і такі слова:

Ой приїхав маляр з далекого краю,
Змалював він неньку тільки неживеньку.
Змалював він личко ще й чорнії брови.
Та не намалював тихої розмови.

Алегорія, гадаю, прочитується досить виразно. Нам сьогодні справді потрібна тиха, спокійна і виважена розмова.

Сьогодні необхідно продемонструвати, що Україна має свої чітко окреслені стратегічні інтереси і готова послідовно їх обстоювати. У цьому четверта особливість і вимога моменту, який ми переживаємо.

Українська зовнішня політика має бути осучасненою, зорієнтованою не винятково на усталені регіональні чи світові конфігурації і центри впливу, а й на прогнози щодо їх переформатування і підвищення своєї ролі у цих розкладах і процесах. Потрібен акцент на якість зовнішньої політики, що, у свою чергу, вимагає інтелектуального її підсилення.

Ми постійно нарікаємо на розхристаність зовнішньої і внутрішньої політики України, забуваючи при цьому, що визначення її засад належить до конституційних повноважень Верховної Ради.

Вийти на такий фундаментальний документ можна лише спільними зусиллями парламенту, Президента і уряду. Це має стати тестом на нашу здатність до консолідованої і результативної взаємодії.

У принципі нинішня, сьома, сесія може і повинна бути найрезультативнішою в цьому скликанні. Потенційних можливостей і стимулів для такої роботи достатньо.

Це новообраний Президент, новопризначений уряд (а дане питання, я певен, ми вирішимо найближчим часом), що додасть, так би мовити, енергії росту.

Це і повніше усвідомлення парламентом свого суспільного призначення.

Це і вихід депутатів на вищий рівень освоєння парламентської професії.

Це й специфіка передостанньої сесії, яка спонукає до особливої активності. Адже далі — фактично наступна виборча кампанія.

У сукупності накладення зазначених обставин дає підстави порівняти цю сесію з «медовим» періодом у взаєминах Президента, парламенту та уряду. Звичайно, за умови дотримання всіма сторонами хоча й неписаного, але вкрай необхідного кодексу честі.

Щоб, наприклад, у когось не виникло спокуси сформувати під себе так звану більшість і через неї нав'язувати свою волю всій Верховній Раді. Хіба невідомо, що в різновекторному, поляризованому парламенті депутатів можна загнати в таку арифметичну більшість лише за допомогою подачок чи своєрідного «сприяння» правоохоронних органів?

Відомо. Дружно засудили попередню практику. Але у стінах Верховної Ради вже знову гуляють підписні листи на цю тему. Проти чого, питається, боролись?

Хочу наголосити: на всі розумні пропозиції Президента та уряду, а вони іншими бути не можуть за визначенням, парламент прийматиме не менш розумні рішення.

Рівень парламентської підтримки глави держави та майбутнього складу уряду засвідчать результати голосування за кандидатуру Прем'єр-міністра і Програму діяльності уряду. Це буде ситуативна, але реальна коаліція, і з таких реалій слід виходити й надалі. Усе інше — після виборів 2006 року.

Загострюю на цьому увагу, виходячи також з величезного масиву законопроектів, які належить розглянути і прийняти Верховній Раді. Насамперед — кодексів, зі схваленням яких ми припізнилися, і набагато. Чим, зокрема, гальмуємо проведення судової реформи.

Найближчим часом до парламенту буде внесено пропозиції щодо вдосконалення законодавства та законопроектної роботи в Україні. Для їх реалізації потрібна буде низка рішень Президента, Верховної Ради і Кабінету Міністрів.

На завершення хотів би звернутися до вас, шановні народні депутати, до Верховної Ради України як органу з величезним, просто-таки унікальним потенціалом публічності.

Практично все, що відбувається в цих стінах, під цим куполом, одразу стає надбанням широкого суспільного загалу і потужно в ньому резонує. Я ще раз закликаю вас, щоб парламент завжди виступав генератором тільки конструктивних, консолідуючих імпульсів, випромінював енергію, впевненість, оптимізм.

Ми робили це у критично тривожні дні листопада-грудня минулого року.

Ми здатні довести це нині, коли народ чекає від влади рішень і дій, продиктованих часом.

Військовим пенсії не зменшать

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

(Початок на 1-й стор.).

Учора глава парламенту Володимир Литвин, урочисто відкривши сесію, оголосив про рішення ЦВК від 26 січня про визнання Олени Бондаренко народним депутатом України. Вона склала присягу, після чого Володимир Литвин поінформував про її входження до фракції «Наша Україна». Крім цього, із фракції «Регіони України» вийшли депутати Геннадій Горлов та Павло Матвієнко, із групи «Центр» — Віктор Мусіяка та Володимир Сівкович, а народний депутат Василь Надрага перейшов із групи «Союз» до фракції Народної аграрної партії України. Володимир Литвин поздоровив з днем народження народних депутатів Миколу Круця та Василя Сушка.

Після цього Голова Верховної Ради виступив з парламентської трибуни, окресливши своє бачення роботи сьомої сесії ВР.

Депутати проголосували за прийняття проекту постанови про порядок денний сьомої сесії ВР четвертого скликання в цілому, зауваживши, що залишають за собою право включати чи виключати певні питання. Всього під час цієї сесії народні обранці планують розглянути 773 питання.

Далі парламентарії розглянули закон про тимчасову заборону приватизації пам'яток культурної спадщини. Як з'ясувалося, досі немає переліку пам'яток культури, які не підлягають приватизації. Тим часом, за словами Миколи Томенка («Наша Україна»), останніми роками відбулася незаконна приватизація і вивіз культурної спадщини. За твердженням Павла Мовчана з «Нашої України», потрібна негайна інвентаризація пам'яток культури, але спочатку уряд має обґрунтувати критерії, за якими буде складено реєстр. Богдан Губський (фракція «Єдина Україна») закликав не тільки заборонити приватизацію культурних пам'яток, а й повернути ті, що були приватизовані незаконно. В. о. міністра культури Юрій Богуцький зазначив, що затягування з боку Кабміну складання реєстру відбулося через вимоги затвердження списків на рівні облрад. Нині всі реєстри по областях затверджено, крім Харківської області, і до 1 березня цей список буде внесено до Верховної Ради. Щоб дійсно дбати про національну культурну спадщину, за словами в. о. міністра культури, потрібно 96 млн. грн., а бюджетом виділено 15—16 млн. Депутати вирішили не затягувати з прийняттям цього рішення, бо зволікання може призвести до того, що від спадщини взагалі нічого не залишиться. Закон прийнято в цілому із протокольними дорученнями профільному комітету.

У першому читанні народні обранці проголосували й за закон про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» (щодо соціально-демографічної структури населення).

Після цього було розглянуто ще одне болюче питання. Як повернути заощадження, які були втрачені з розвалом СРСР, і чи взагалі повертати їх. Це питання вирішується з 1997 року. З огляду на повільні темпи повернення коштів, для того, щоб розрахуватися з громадянами, потрібно понад двісті років. За основу у першому читанні депутати прийняли відразу три законопроекти про внесення змін до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України». Ці документи не суперечать, а підсилюють один одного.

Крім цього, депутати у першому читанні прийняли закон про внесення змін до Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (про відновлення пільг для медичних та фармацевтичних працівників). Перед оголошенням перерви головуючий на засіданні Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк оголосив про вихід народного депутата України Ігоря Франчука з фракції СДПУ(о) та про те, що фракція депутатів Народнодемократичної партії та «Трудової України» віднині матиме назву Народно-демократична партія та група «Республіка».

Яна СТАДІЛЬНА.

■ ДО РОКУ ВЕТЕРАНІВ В УКРАЇНІ

В одвічному боргу

Нинішній рік посідає особливе місце в історії нашої держави і світової цивілізації. Це рік 60-річчя закінчення Другої світової війни та її вирішальної складової — Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років. Ця війна проти найбільшого зла людства — фашизму за своїми масштабами, людськими й матеріальними втратами не має аналогів у світовій історії. Вона вимагала неймовірного напруження сил і волі всіх народів, матеріальних і людських ресурсів Радянського Союзу —нині Співдружності Незалежних Держав. Саме вони зробили вирішальний внесок у Перемогу і порятунок народів багатьох країн від фашистського поневолення. Саме вони в ім'я Перемоги зазнали найбільших втрат. Саме вони, мільйони людей різних національностей і політичних поглядів, в ім'я досягнення Перемоги віддали своє життя.

Петро ЦИБЕНКО

Волею історії і власної долі кожному поколінню наших людей доведеться пережити чимало випробувань. Але те, що випало на долю ветеранів Великої Вітчизняної війни, не йде в порівняння з жодними найтяжчими випробуваннями, які знало людство.

Минули десятиліття, минуть століття, але пам'ять про переможців житиме вічно. Ветеранів війни по праву називають золотим поколінням Вітчизни.

У зв'язку з відзначенням 60-річчя визволення України від гітлерівського фашизму та підготовкою до 60-річчя Перемоги центральними і місцевими органами влади разом з ветеранськими та іншими громадськими організаціями, політичними партіями здійснено низку заходів для поліпшення пенсійного забезпечення ветеранів війни, посилення їх соціального захисту і поліпшення медичного обслуговування, увічнення Перемоги.

Координацію роботи з відзначення ювілею Перемоги та пам'ятних подій Великої Вітчизняної війни забезпечують організаційний комітет на чолі з Прем'єр-міністром, а також регіональні оргкомітети, створені відповідно до постанови Верховної Ради України, ініційованої нашим парламентським комітетом.

З метою поліпшення пенсійного та соціального забезпечення ветеранів війни внесено низку змін до законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною», якими значно розширено коло осіб, на яких поширюється дія цих законів, надано статус інваліда війни учасникам бойових дій, котрі стали інвалідами внаслідок загального захворювання у повоєнний період, спрощено порядок виплати ветеранам війни одноразової грошової допомоги до Дня Перемоги, отримання грошової компенсації за невикористані путівки для санаторно-курортного лікування.

Підвищено щомісячну грошову допомогу до пенсій інвалідам війни та учасникам бойових дій, надбавки до пенсій за заслуги перед Україною, які отримують майже мільйон ветеранів війни, праці та військової служби. Прийняттям Закону України «Про соціальний захист дітей війни» надано відповідний статус і певні пільги громадянам, чиє дитинство припало на період Великої Вітчизняної війни і важкі перші післявоєнні роки.

Усунено дискримінацію щодо учасників бойових дій війни з Японією. Віднині їх за статусом і обсягом пільг прирівняно до учасників бойових дій Великої Вітчизняної війни.

Держбюджетом на 2005 рік на грошову допомогу ветеранам війни до Дня Перемоги передбачено вдвічі більше коштів, ніж у попередні роки. Уперше таку допомогу отримають ветерани війни — учасники трудового фронту.

Водночас рівень пенсійного забезпечення ветеранів залишається низьким, у низці регіонів незадовільно вирішуються питання їх соціального захисту, медичного обслуговування та санаторно-курортного лікування.

Надзвичайної гостроти набуло питання про усунення кричущої диспропорції у пенсійному забезпеченні військовослужбовців залежно від терміну виходу на пенсію. Попри те, що Верховна Рада України ухвалила відповідний закон, який зобов'язує уряд поетапно ліквідувати це ганебне явище, статтею 39 Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» прірву в пенсійному забезпеченні військовослужбовців ще більше поглиблено.

Головою Комітету з національної безпеки та оборони Г. Крючковим і мною вже внесено відповідний законопроект, що має негайно врегулювати зазначену проблему.

На виконання положень Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років» вживаються заходи з відродження у суспільстві інтересу й зацікавленості до цього складного періоду української історії, правдивого його висвітлення.

Оголошено конкурс на краще історичне дослідження подій Великої Вітчизняної війни в Україні, завершено випуск історико-меморіального серіалу «Книга пам'яті України», проведено спеціальне засідання Верховної Ради України та Всеукраїнську акцію «Пам'ять», присвячені 60-річчю початку Великої Вітчизняної війни.

З метою всенародного вшанування подвигу партизанів і підпільників у роки війни встановлено «День партизанської слави». Створено Всеукраїнське патріотичне об'єднання молоді «Майбутнє України».

(Закінчення на 7-й стор.).

У Піскуна до Тимошенко питань нема. Але з'являються до Кучми

Наприкінці минулого тижня на прес-конференції Генпрокурор Святослав Піскун сумлінно прозвітував про роботу над помилками, яку нині з дивовижною ретельністю демонструє очолюване ним відомство.

По-перше, нам повідомили, що ГПУ закрила всі кримінальні справи проти Юлії Тимошенко і керівників ЄЕСУ, бо «не можна ж людину третирувати вічно... людина не може бути все життя під слідством. Людина не повинна доводити усе життя, що не винна».

Чи то старі гудзі про себе нагадують, чи то потенційно новий рядок у трудовій книжці вчорашньої опозиціонерки, але в ГПУ «питань до неї більше нема». Щоправда, Святослав Михайлович, як чоловік послідовний, волів уточнити: не треба пов'язувати закриття раніше порушених справ із призначенням Юлії Тимошенко в. о. Прем'єр-міністра. Просто після того, як у Сполучених Штатах Америки у «справі Лазаренка» «слідчі не знайшли доказів і закрили провадження», а в Україні «ще в тому році суди закрили всі справи щодо Тимошенко», то й ГПУ вирішила не вирізнятися «окремою ухвалою», а йти в ногу з часом. А ми, як люди довірливі, цьому повірили.

По-друге, Святослав Піскун розповів, що Генпрокуратура проведе ще одну експертизу у «справі Гонгадзе». Про це він домовився з мамою Гії — Лесею Гонгадзе. «Мама в нас — потерпіла сторона, — сказав чуйний Святослав Михайлович, — і ми не маємо підстав відмовити їй». За його словами, це буде міжнародна експертиза, яка «на сто відсотків установить, що це тіло Георгія Гонгадзе». Дослідження «таращанського тіла» відбудеться вже найближчим часом у Німеччині або Швейцарії з участю і українських фахівців, і тих, кого призначать іноземні експерти. Експертиза ця не становитиме «таємницю слідства» для представників міжнародної організації «Репортери без кордонів».

Між іншим, принциповий пан Піскун готовий залучити до слідчих дій і «фігуранта» плівок Мельниченка — Леоніда Кучму. Чому б ні? Перед законом усі рівні, тим паче люди з додатком «екс». Серйозні неприємності загрожують і попередникові самого Піскуна — колишньому генпрокурору Васильєву: проти нього планують порушити кримінальну справу за гальмування розслідування «справи Гонгадзе» та масові звільнення працівників прокуратури. До речі, ГПУ вже одержала дозвіл на повторний арешт генерала Пукача, але екс-начальник «наружки» зник, і нині триває його пошук.

По-третє, нам розсекретили і напрацювання з однієї резонансної справи: слідча група Генпрокуратури вбачає у смерті міністра транспорту Георгія Кірпи самогубство. І четверта новина — про отруєння Віктора Ющенка. У Генпрокуратурі розглядається майже 50 версій скоєння цього злочину. Ну, в тому, що це було отруєння, ні в кого немає сумнівів, зізнався пан Піскун. Немає сумнівів і в тому, що цю справу буде розкрито.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Під одне крило

У Верховній Раді зареєстровано законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо статусу державних органів фіскального та бюджетного контролю». Йдеться не про нове, однак про життєво необхідне рішення — перебазування функцій і посилення відповідальності.

Автори (Віктор Ющенко, Віктор Пинзеник, Сергій Терьохін) пропонують підпорядкувати Державну податкову адміністрацію, Контрольно-ревізійну службу і Державну митну службу під одне крило — Міністерство фінансів України. На їхню думку, це посилить ефективність організаційних структур державної вертикалі й усуне певні недоліки в роботі і координації цих органів управління. Виходячи з цього, народні депутати ініціюють зміни до Закону «Про Державну податкову службу України», до Митного кодексу та Закону «Про Державну контрольно-ревізійну службу». Відповідно до цих змін, голів ДПА і Державної митної служби призначає і звільняє з посади Президент України за поданням Кабінету Міністрів. За посадою вони є заступниками Міністра фінансів.

Заступників голів цих відомств призначає на посаду і звільняє з неї Кабінет Міністрів за поданням Міністра фінансів.

Сергій МИКОЛАЄВ.

■ СПІВЧУТТЯ

Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку поділяє біль втрати і висловлює Президенту України Ющенку Віктору Андрійовичу глибоке співчуття з приводу передчасної смерті його матері — **Варвари Тимофіївни.**

***

Депутатська група «Демократична Україна» у Верховній Раді України розділяє біль непоправної втрати, яка спіткала в ці дні Президента України Віктора Ющенка та народного депутата України Петра Ющенка у зв'язку зі смертю їх матері —

Варвари Тимофіївни.

Сумуємо і співчуваємо.

***

Вельмишановний Вікторе Андрійовичу!

Партія «Відродження» висловлює щирі та глибокі співчуття з приводу смерті матері

— **Варвари Тимофіївни.**

У цей важкий для Вас, Вашої сім'ї час ми поділяємо тугу за втратою найдорожчої у житті людини і схиляємо свої голови у скорботі. Світла пам'ять.

***

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та Профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання висловлюють щире співчуття Президентові України Ющенку Віктору Андрійовичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

Варвари Тимофіївни.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 2 ЛЮТОГО 2005 ■ № 19 (3519)

Через сильні снігопади, що звалилися на Луганську область, досі блоковано державні траси; кількa населених пунктів відрізано від світу. Рятувальники визволяють пасажирів автомобілів і автобусів, що потрапили у снігову пастку

Перший заступник голови Комітету ВР з питань бюджету Людмила СУПРУН: «Для ліквідації диспропорції у пенсіях військових пенсіонерів з бюджету потрібно виділити додатково 1,339 млрд. грн.»

■ У НОМЕР

Бренди від школярів

Херсон. У пошуках нових «картинок» для своєї продукції компанія «Чумак» звернулася до... школярів. Вихованці Новокаховської школи мистецтв створили серію ілюстрацій про фірму та її продукцію: кетчупи, соуси, олію, майонези. П'ять із них, серед яких і малюнок Насті Мальцевої, що визнано найкращим, уже взято до роботи, решту виставлено в галереї головного офісу компанії в Києві. Юні художники отримали від «чумаківців» подарунки, а школа — приз: кольоровий телевізор.

Алла БРУСИЛОВА.

Заробляв на люках

Луганська область. За кілька днів у Красному Лучі вкрали 17 металевих кришок від каналізаційних люків. Відкриті колодязі стали загрозою для здоров'я і життя людей. Співробітники міліції перевірили всі пункти прийому металобрухту, але зниклих люків ніде не знайшли. А от поквартирне опитування дало результат, і за кілька днів грабіжника затримали. Ним виявився 29-річний безробітний, котрий брав те, що буквально «лежить під ногами». Гроші йому потрібні були для наркотиків. На жаль, комунальники не змогли поставити знайдені люки на місце, оскільки зловмисник встиг їх деформувати.

Алла АНТИПОВА.

Знакові кроки

Івано-Франківськ. 2005 рік область розпочала в режимі відновлення обсягів виробництва 1990 року. Це друга область в Україні, яка зуміла вийти на такий рівень. Друге, чим був особливий минулий рік: в області удвічі швидше зростала продуктивність праці, ніж у середньому по Україні. Також у структурі виробництва з 60 до 40 відсотків зменшилася частка малих підприємств, які спеціалізуються на торгівлі, а натомість зросла питома вага тих, які безпосередньо займаються виробництвом, зокрема, у галузях промисловості та будівництва. Ще одна добра прикмета минулого року: на Прикарпатті побували 34 тисячі туристів, що удвічі більше порівняно з 2003 роком, а отже, туристична привабливість краю зростає.

Дарина НАЗАРЧУК.

На санках — у каньйон

Хмельницька область. Зимові розваги могли забрати життя п'ятикласника із Кам'янця-Подільського. Хлопчик катався на санках, аж поки ті не вислизнули у нього з рук і не з'їхали у глибокий каньйон. Помітивши, що санки зачепилися за виступ, хлопчик вирішив сам їх дістати, спустився вниз, але вибратися нагору йому не вдалося. На місце пригоди виїхали співробітники місцевої СДПЧ-4. Закріпивши мотузки на деревах, рятівники спустилися вниз по скелі і врятували дитину.

Ірина КОЗАК.

А сніг не знав і падав…

Житомирська область. Відділ ДАІ УМВС у Житомирській області провів рейд-перевірку роботи підприємств, які обслуговують автошляхи. З'ясувалося, що деякими навіть проїхати не можна, бо їх не очищали від снігу і не посипали піскосоляною сумішшю. За неналежне утримання автомобільних доріг, що загрожує аварійними ситуаціями, 25 посадових осіб притягнуто до адміністративної відповідальності.

Олексій КАВУН.

І в під'їзді народжують

Севастополь. Близько другої години ночі чергова служба швидкої допомоги прийняла повідомлення: почалися пологи в молодої жінки. Однак доставити до пологового будинку її не встигли. Медикам довелося надавати допомогу породіллі в під'їзді дому. Молоду маму привезли в пологовий будинок №1 з новонародженою дівчинкою. Подробиці лікарі журналістам повідомити категорично відмовляються. Єдине, що вдалося довідатися, — маля назвали Тетяною. Після резонансного випадку загибелі дитини в перший день нового року (наша газета писала про це 12 січня) пресі — жодного слова: така позиція служби родопомочі міста Севастополя. Як то кажуть, лякана ворона куща боїться. А що стосується новорічної трагедії, то прокуратура не знайшла підстав для порушення кримінальної справи. Молодому батькові, який звинувачував медиків у злочинній недбалості, повідомили, що, на думку криміналістів, складу злочину в діях лікарів немає.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

І люди ситі, і коні цілі

Цього року київські військовослужбовці мають отримати 454 квартири

На це з 503 запланованих млн. гривень виділяється майже 113 мільйонів. У столиці вже розпочалося зведення будинків і навіть цілих мікрорайонів по вулиці Бориспільській, Поліській, на проспекті Відрадному. Готується документація на передачу Міністерству оборони військових містечок на проспектах: Перемоги, Повітрофлотському та Відрадному, на вулицях Відпочинку та Народного ополчення. А за згодою столичних військовослужбовців, вони можуть найближчим часом переїхати у районні центри під Києвом: в Обухові та Борисполі на них чекають по 200 квартир, а в Українці — 264.

За повідомленням Управління прес-служби Міністерства оборони, на сьогодні «безквартирних» людей у погонах — 46 тисяч, і, незважаючи на пряме держбюджетне фінансування видатків на придбання житла ще з 2003 року, реальну роботу розгорнули лише у жовтні минулого року. Найскладніша ситуація у Київському гарнізоні — тут житла потребують 7,6 тисячі військовослужбовців. Шалена черга відчуває всі проблеми, притаманні столиці: ціни за квадратний метр житла у Києві коливаються від двох до трьох тисяч гривень. Держбуд України встановив граничну вартість — не більше 2,2 тисячі, і порушувати цей ценз означає нажити собі величезні проблеми — фінансові і кримінальні. Тож найкращий вихід з ситуації — будувати житло самим, використовуючи майданчики Міністерства оборони, що вивільнюються через скорочення та реформування військ.

Перший заступник Міністра оборони, генерал-полковник Дмитро Рудковський вирішив продемонструвати журналістам «місце воєнних дій». Ми побували у стайнях поряд з Київським військовим ліцеєм імені Івана Богуна. На маленькому майданчику, де зараз тісняться десятеро нещасних коней, незабаром збудують багатоповерховий дім, у якому, за угодою між будівельниками і військовим відомством, для столичних військовиків виділять 70 дво- та трикімнатних квартир. До того ж далеко не хрущовського і навіть не сталінського зразка. Житлова комісія зможе вирішити, яким чином поміняти величезні хороми у центрі міста на трикімнатні квартири такого самого метражу в інших районах Києва. Тоді отримати жадане житло зможуть майже втричі більше працівників Збройних сил. Пріоритет надаватиметься героям, тим хто вже побував на війні, має відзнаки, утримує багатодітну родину...

А що станеться з кіньми? Їм нечувано пощастило: жеребчики «переселяться» на спорткомплекс «Чайка». А ще — їх майже втричі побільшає. Зелені луки, просторі стайні, роздолля...

Дарія ГОРСЬКА.
Фото Юзефа ВЕНСКОВИЧА.

■ ДО 60-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

Відгукніться, ветерани!

(Початок на 1-й стор.).

Взяття радянськими військами Луцька, а також міст Рівного, Здолбунова було таким швидким і несподіваним, що навіть у Ставці Верховного Головнокомандувача не відразу повірили в це. І лише 5 лютого було видано наказ про салют на честь визволення цих населених пунктів двадцятьма залпами з 224 гармат. В ньому відзначалося, що «в боях за овладение городами Луцк, Ровно и Здолбунов отличились войска генерал-лейтенанта Пухова, генерал-лейтенанта Баранова, генерал-лейтенанта Соколова, генерал-лейтенанта Кирюхина, генерал-лейтенанта Глухова, генерал-майора Мамсурова, генерал-майора Хрусталева, генерал-майора Зубова, полковника Борщева, генерал-майора Павлова, танкисты генерал-лейтенанта танковых войск Новикова, генерал-майора танковых войск Королева, полковника Пушкарева, артиллеристы генерал-майора артиллерии Кубеева и саперы полковника Бараша».

Про ті героїчні часи сьогодні нагадують і старі світлини, котрі зберігаються у фондах Волинського краєзнавчого музею. Одна з них, зроблена 2 лютого 1944 року фотографом Трошкіним **(на знімку),** закарбувала назавжди цей щасливий для лучан день. Ще не зняті розставлені гітлерівцями дорожні показники, ще димляться руїни зруйнованих боєм будівель, а офіцери 1-го гвардійського корпусу капітан Б. Нуралієв, старший лейтенант В. Чиж і гвардії майор В. Крючков на одній із вулиць Луцька уточнюють план подальшого наступу. Де ви, герої визволення Луцька, яким був ваш шлях на Захід? Можливо, хтось із наших читачів відгукнеться на цю публікацію?

Микола ЯКИМЕНКО.
Луцьк.

■ ЦИФРА

704
гривні

Такий середній дохід українця минулого місяця. Однак, згідно з даними соціологічних опитувань, заробіток має бути 1500 грн., а фахівці кажуть про 1000 доларів. Не дивно, що люди часто їдуть за кордон шукати кращої долі. А в країні — масове безробіття. Вакансій багато, але ви погодитеся працювати за 45—200 гривень? У грудні 2004-го завершився п'ятий рік економічного розвитку країни. Ціни зросли, з'явилися нові робочі місця, а зарплата — практично не змінилася.

Днями у Києві відбувся «круглий стіл» на тему «Реформа заробітної платні в Україні — стрибок через соціальну прірву?», організований українським центром економічних та політичних досліджень імені Олександра Разумкова. Експерти центру вважають, що реформа зарплати реально не змінить ситуації. Бо одночасно треба проводити і адміністративну, і регуляторну реформи, відмовитися від «зрівнялівки». Чому сьогодні практикуючий хірург отримує ледь не менше за санітарку? Як директор хлібозаводу може підвищити працівникам платню, якщо тільки санепідемстанції сплачує 35 000 грн.? Експерти переконані, що легальний заробіток має бути основним джерелом прибутку. А в нас більш-менш пристойні гроші люди найчастіше отримують у конвертах.

Анна БОЙКО.

■ ФЕСТИВАЛІ

Перший дитячий і юнацький

Завтра, 3 лютого, у місті Гусятин, що у Тернопільській області, розпочинається перший Всеукраїнський фестиваль дитячого та юнацького мистецтва. Його мета — об'єднати творчі зусилля дітей, підлітків та молоді з усіх регіонів України у справі відродження кращих мистецьких традицій батьків і народження нових тенденцій розвитку сучасних форм духовного самовияву.

Співзасновники фестивалю — Асоціація діячів естрадного мистецтва України, Міністерство культури і мистецтв України, Тернопільська обласна і Гусятинська районна ради, управління культури Тернопільської облдержадміністрації, національні теле- і радіокомпанії, Міністерство у справах сім'ї та молоді України. Художній керівник — заслужений діяч мистецтв України, поет-пісняр Віктор Герасимов. Авторитетне журі фестивалю очолює Герой України, народний артист України і СРСР, лауреат Шевченківської премії, академік Анатолій Авдієвський.

Завершиться цей мистецький захід 5 лютого. Про те, як він пройшов, ми розповімо наступного тижня. Бо **«Голос України» та Національна телерадіокомпанія — його головні інформаційні спонсори.**

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Що для них Одер переплисти...

■ НАШІ ЗА КОРДОНОМ

Вчинкам наших жінок, котрі бажають потрапити в європейські держави і заробити там грошей, годі й дивуватися. Ось одна з історій із матеріалів управління СБУ в Луганській області.

Три луганчанки, наймолодшій з яких виповнилося 40 років, за фіктивним запрошенням працювали в Польщі на сільгоспроботах. Короткотермінова віза у них закінчилася, але додому жінки не поспішали. Заробіток вийшов не таким великим, як того хотілося б. Опинившись на нелегальному становищі, луганчанки вже не могли залишатися в цій країні й вирішили пробиратися далі — до Італії. Хтось підказав їм найбільш легкий маршрут — через Німеччину. Єдина незручність такого шляху була в перетині Одеру.

Мужні мандрівниці вирішили подолати його плавом, хоча дуже ризикували. Склали речі в рюкзак і вночі нишком підійшли до польсько-німецького кордону у районі міста Слубіце. На протилежному березі за лісом була їхня мета — Франкфурт-на-Одері. І хоча ця прикордонна річка за шириною дорівнює трьом нашим Дінцям, вони її таки перепливли, щоправда, не без пригод. Одна з мандрівниць мало не потонула, але, на щастя, на берег вибралася благополучно. На німецькій стороні, зовсім не знаючи місцевості, луганчанки заблукали і потрапили на болото. Вранці стомлені, у мокрому одязі, вони нарешті досягли мети — дійшли до парку на околиці Франкфурта-на-Одері... і одразу потрапили в поле зору нарядy поліції. Оскільки українки прибули з Польщі, польським прикордонникам їх і передали.

За незаконний перетин державного польсько-німецького кордону суд засудив їх до трьох місяців позбавлення волі. Провівши в камері два місяці, луганчанки без копійки в кишені повернулися додому. Як згодом з'ясувалося, їм ще пощастило. Жінки не підозрювали, що крім природної небезпеки, яку таїла в собі глибока річка, була ще одна, набагато серйозніша. Річ у тім, що вночі річкою курсує прикордонний катер, і у разі виявлення порушників державного кордону він має право відкрити вогонь. На щастя, жінки встигли подолати водну дистанцію в той момент, коли катер був в іншому місці.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

На знімку: річка Одер біля Франкфурта-на-Одері.

У зоні відповідальності наших миротворців виборці були активними

За даними іракського виборчкому, на виборах до Національної Асамблеї країни всього проголосувало 60% виборців. У північних курдських провінціях — аж 90%, а на шиїтському півдні — не менш як 70%. Єдина група населення, яка бойкотувала вибори, це суніти. Їх явка не перевищувала 6%. Разом із місцевими силовими структурами операцію «Вибори-2005» провели й українські миротворці. У провінції Васіт правом голосу скористалися майже 75% місцевого населення. А в адміністративному центрі провінції — місті Эль-Кут —86%.

За повідомленням прес-служби Міністерства оборони, напоготові був практично весь особовий склад 7-ї окремої механізованої бригади. Поблизу сумнозвісної Ес-Сувейри українські миротворці разом із підрозділом іракської Національної гвардії затримали людей, підозрюваних у терористичній діяльності. Загалом в усіх населених пунктах провінції голосування відбулося без ексцесів. Однак спроби були. Зокрема, в Ес-Сувейрі. З прилеглих до міста районів виборчі дільниці двічі обстрілювали з мінометів та тричі зі стрілецької зброї. Ніхто з виборців і місцевих «силовиків» не постраждав.

Виконав бюджет — отримуй автомобіль

Сьогодні у Вінниці буде підбито підсумки третього етапу обласного конкурсу на кращу місцеву територіальну громаду.

Однією з головних умов конкурсу, започаткованого торік облдержадміністрацією та облрадою, є перевиконання місцевих бюджетів. Журі також бере до уваги стан соціально-економічного розвитку територій, благоустрою тощо. 27 переможців (по одній місцевій раді з кожного району) отримають у нагороду автомобілі «Таврія». До речі, такі нагороди вручали і на двох попередніх етапах змагання. Отже, 81 територіальна громада за півроку одержала у своє розпорядження нові автомобілі. Особливістю нинішніх підсумків є те, що ще 27 автомобілів передадуть кращим дільничним міліціонерам. Транспорт придбано за рахунок коштів, отриманих від перевиконання бюджету області, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Голосуватимемо за Пущу-Водицю?

(Початок на 1-й стор.).

Якщо Київрада не схаменеться, а суд, у свою чергу, не змусить її до цього, для проведення місцевого референдуму його ініціаторам доведеться заручитися підтримкою столичної громади. Інший шлях — ініціювання плебісциту самою Київрадою — навряд чи можливий. Адже, згідно з оприлюдненою інформацією, з 90 тамтешніх депутатських «багнетів» аж 84 сконсолідувалися в бажанні розжитися ділянками в Пущі-Водиці. Вистачає таких і серед чільників міськдержадміністрації та райдержадміністрацій столиці, депутатів парламенту, інших, стверджують пани Бондаренко та Іванченко.

Навіть в разі скасування Київрадою чи судом рішень щодо Пущі-Водиці депутати сподіваються на розслідування журналістами та прокуратурою. Хоча стосовно останньої Володимир Бондаренко зацитував уже майже крилатий вислів одного із своїх колег-нардепів: «Прокуратура не дрімає — прокуратура міцно спить!»

Під час прес-конференції також пообіцяли оприлюднити чергові серії із циклу «дограбування того, що не розграбовано». Зокрема, натякнули на земельні ділянки на інших околицях Києва, Кримському узбережжі та в Карпатах, а також на «Київводоканал», «Київгаз», «Київенерго», об'єкти з підпорядкування Державному управлінню справами та інші.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

P. S. **Кожен журналіст отримав у подарунок диск зі списком на 18 сторінках.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

А руку — зась...

■ ТЕМА

Рада міністрів ЄС на засіданні в Брюсселі 31 січня ухвалила рішення, що найближчими роками співпраця з Україною розвиватиметься у рамках «політики нового європейського сусідства», котре, втім, не передбачає вступу до ЄС. Тобто ми можемо стати привілейованим партнером спільноти, але не кандидатом на вступ.

ЄС зобов'язується швидше, ніж передбачалося, розробити торговельну угоду з Україною і прискорити її вступ до СОТ. А також дасть змогу увійти у сферу політики союзу в галузях текстильної і металургійної промисловості. За умови, що українське законодавство адаптується до його правил. Крім того, має бути спрощений візовий режим.

Відносини України з ЄС розвиватимуться за трирічним планом дій у рамках політики сусідства, котрий дасть змогу Україні користуватися допомогою союзу в більшості його програм без формального членства в ньому. Міністр зовнішньополітичного відомства Франції Мішель Барньє, пояснюючи на прес-конференції позицію ЄС, зауважив, що «українці — реально мислячі люди, і Київ повинен спочатку здійснити глибокі реформи, рухатися уперед без поспіху». Тож питання щодо перспективи вступу України порушуватиметься лише за три роки, коли закінчиться термін плану дій.

А поки що Україна замість ЄС потрапила до «кола друзів» — країн, з котрими спільнота дружитиме, але які залишаються за її кордонами. Десять пунктів, що начебто доповнили ухвалений торік план дій «Україна — ЄС», власне кажучи, майже нічого не доповнюють. Принаймні в принципових положеннях, прийнятих за «недемократичного» режиму старої влади. З цим доводиться, як не прикро, погодитися.

Але чи стало це для нас несподіванкою? Ні, бо спрямованість такого рішення була задана Єврокомісією ще минулого тижня. Її президент Жозе Мануель Баррозу заявив на економічному форумі в Давосі: «Я думаю, що майбутнє України — в Європі, однак нині на порядку денному стоїть лише питання здійснення політики сусідства. Вірні цій лінії, ми подаємо вам палець, але не вимагайте цілу руку».

Звичайно, ми розчаровані рішенням ЄС, бо очікували більшого, ніж десять пунктів «на доповнення». Можливо, не в останню чергу тому, що один з лідерів помаранчевої революції Олег Рибачук пообіцяв асоційоване членство в ЄС уже цього року, а справжнє — мало не наступного. Щоправда, Віктор Ющенко скоригував заяву свого соратника, повідомивши в Давосі, що переговори про членство можуть розпочатися 2007 року.

Теоретично шлях до ЄС відкритий для будь-якої європейської країни, котра виконує економічні та політичні умови. А після перемоги помаранчевої революції не було меж надіям, бо Україна проголосила, що будуватиме демократичну правову державу західного зразка. Та, з'ясувалося, будні мають не такі яскраві кольори, як революція: вони сірі, реальні й позбавлені ейфорії. І проголосити демократію ще не означає стати демократами.

Треба справді бути реалістами. Тим паче, що, крім Польщі, котра має власні інтереси щодо розширення ЄС за рахунок України, а також країн Балтії, нас у нашому прагненні стати членами ЄС ніхто, на жаль, не підтримує, залишаючи лише «європейську перспективу». Навіть Хав'єр Солана, котрий підтримав лідерів демократичних перетворень, нині радить їм «не порушувати питання про вступ сьогодні».

Що залишається? Рецепт старий, як світ: працювати, досягаючи стандартів ЄС не для союзу, а для себе. А тоді ще подивимося, приймемо ми його пропозицію стати членами спільноти чи ні. Скажете, фантастика?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

СУДАН

Злочини, однак не геноцид

Такого висновку дійшла спеціальна міжнародна комісія ООН, що розслідувала події у провінції Дарфур на заході Судану. П'ятеро членів комісії на чолі з італійським суддею Антоніо Кассезе зазначили, що суданський уряд політики геноциду стосовно чорношкірого населення країни не здійснював, однак заплющував очі на дії бойовиків із проурядового арабського угруповання Джанджавід, винного в масових убивствах, грабунках, катуваннях і згвалтуваннях.

ІЗРАЇЛЬ

Переговори на тлі обстрілів

Неформальна домовленість про припинення вогню між ізраїльською армією та палестинськими екстремістами опинилася під загрозою зриву. Представники «ХАМАС» обстріляли з мінометів єврейське поселення Гуш-Катіф у секторі Газа. Загалом було випущено 7 снарядів. Обійшлося без жертв.

ІСПАНІЯ

Баски вимагають особливого статусу

Глава уряду іспанської Країни Басків Хуан Хосе Ібарრече подав учора на розгляд Конгресу депутатів свій проект нового статусу автономної області. Згідно з проектом, названим «планом Ібарречe», Країна Басків має перетворитися на державу, що вільно приєдналася до Іспанії. Проти сепаратистського плану виступають опозиційна Народна партія на чолі з Маріано Рахоєм та уряд Іспанії.

ФРАНЦІЯ

Відлуння пожежі

Розпочався судовий процес у справі про катастрофу в гірському тунелі Монблан, що з'єднує Францію та Італію. 180 свідків, родичі й адвокати загиблих зібралися в містечку Бонвілль, розташованому неподалік тунелю. Майже 6 років тому пожежа, що спалахнула в тунелі, забрала життя 39 осіб. Постраждали представники 9 європейських країн. Як очікують, суд триватиме щонайменше три місяці. Досьє у цій справі налічує десятки томів.

БРАЗИЛІЯ

Свято антиглобалістів

Багатотисячну маніфестацію протесту проти планів створення в Західній півкулі зони вільної торгівлі Америк провели учасники 5-го Всесвітнього соціального форуму, що завершився у бразильському Порту-Аллегрі. Маніфестанти протестували також проти ринкового суспільства. У роботі форуму, альтернативного Всесвітньому економічному форуму в Давосі, взяли участь 155 тисяч антиглобалістів із 135 країн. Вони представляли більш як 6,5 тисячі організацій — переважно лівих і неурядових. З'їзд проходив під гаслом «Інший світ можливий!» Його найважливішими темами були голод, водопостачання та війна США в Іраку.

На знімку: демонстранти в Порту-Аллегрі.

Фото АП.

Усі його позаслужбові контакти були проявом найвищої, найтоншої дипломатії, а тому ворогів у нього не було

■ ПАМ'ЯТЬ

Був сам собі диригентом...

У колективі Львівської залізниці про Георгія Миколайовича Кірпу говорять як про живого. У добровільне рішення — піти з життя — майже ніхто не вірить. Його пам'ятають незламним, залюбленим у життя «Георгієм Побідоносцем».

Перш ніж відновити у пам'яті щось потаємне, Богдан Піх, начальник Львівської залізниці, несподівано узяв до рук баян і зіграв «Полонез» Огінського — світлу, меланхолійну мелодію прощання. Згодом я пересвідчилася, що усім моїм співрозмовникам легше було б заспівати чи заграти, аніж висловлювати вголос версії загадкової смерті, віднаходити потрібні слова. Бо Георгій Кірпа був наче симфонічний оркестр вкупі із «сам собі» диригентом. Його життя було дуже яскравим. Обдарувань від Бога мав аж надто багато, як на одну людину...

Його доросле «я» — родом із дитинства, що минало в селі Клубівка на Хмельниччині. Ще в трирічному віці залишився без батька. Давній друг його родини — Тамара Остапенко розповідала мені, що трирічний хлопчик Георгій водив за руку незрячу тітку — на вулицю, до крамниці. Він був її очима і поводирем. Тепер, із віддалі літ, можна сказати, що Георгій Кірпа як лідер вів за собою і однодумців, і недалекоглядних. У цім була його велика перевага і водночас драма тих, котрі за ним просто не встигали і сходили з дистанції.

Він жив, думав, діяв із дивовижним прискоренням. До прикладу, храм св. Георгія Побідоносця неподалік від залізничного вокзалу у Львові було збудовано... за 30 днів! Хтозна, можливо, Ангел-хоронитель підганяв його: швидше, життя-таке коротке... Кажуть, що він був практично невтомним: що більше роботи — то більше енергії. Втомленим його побачили лише в останні місяці, коли почала засмоктувати політична трясовина.

— Я не раз дивувався його сміливості, таланту архітектора, інженера, проектанта. Він брав до рук креслення і ... переробляв їх, — розповідає Богдан Піх. — Бувало, шокував фахівців, бо обходився без погоджень, приписів, адже їх придумали люди, а не святі. Колони мають бути не білими, як це з давніх-давен прийнято, а зеленими, — пропонував він. Йому підкорялися, бувало, неохоче, а потім усі не могли надивуватися красі, гармонії, неординарності рішень. І так було в усьому, навіть у побутових дрібницях. Ніхто не вмів краще від нього зробити домашню ковбасу чи засолити огірки. Найкраще знають його прості люди. Він був дуже уважним до їхніх проблем, соціального захисту. Жодне звернення не залишалося поза увагою. Тому й з'явилося містечко ветеранів у Чопі, де в комфорті і добрі проживають одинокі люди. Тому діти — передусім із незаможних сімей — користувалися під час канікул безкоштовними перевезеннями. Коли наприкінці минулого року Георгій Миколайович підняв питання про підвищення тарифів на перевезення — тоді різко зросли ціни на метал і енергоносії, один чиновник із Кабміну дорікнув: а ви не возіть дітей безкоштовно! Ціни і цінності — несумірні. Адже залізниця бере на себе — за рахунок власних прибутків — ті соціальні проблеми, які політики лише декларують.

Коли я вперше зустрілася з Георгієм Миколайовичем у Львові, помітила передусім гору листів на його робочому столі. Сказав, що бере їх на вихідні додому, бо всю пошту перечитує сам. До слова, зателефонував кореспондентові «Голосу України» сам, без посередництва помічника. Сказав, що є деякі проблеми і він хотів би... порадитися (саме так — порадитися). Він умів знаходити партнерів. Усі його позаслужбові контакти були проявом найвищої, найтоншої дипломатії, а тому ворогів у нього не було. Принаймні відкритих. Але незламний і сильний «Георгій Побідоносець» усе-таки мав слабинку. «По секрету» мені сказали, що він був емоційно вразливим — попри силу духу. І якщо його принизили, поламали твердиню звичної високої самооцінки, «реагування могло бути неадекватним». І це добре знав той, хто нищечком спрямував удар...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

На знімку: таким запам'ятали Георгія Кірпу в колективі Львівської залізниці.

Фото з архіву.

За офіційними даними, в Україні майже 125 тисяч осіб, що вживають наркотики. З них 83,7 тисячі хворих на наркоманію. Неофіційно ці цифри у сім разів більші. 18 відсотків від усіх наркозалежних — жінки.

Ти пізно звернувся, Сергію

■ БОЛЮЧА ПРОБЛЕМА

Наркомани обожнюють сонце. Їм після дози особливо комфортно під теплими променями. А Сергія під ними морозило.

— Це кінець, я розумію. Ви не заспокоюйте мене, не жалійте. Сам винен — не зупинився вчасно. Чи думав про такий фінал? Чесно скажу: ні! Хлопці переконували, що в будь-який момент можна зіскочити з голки. З'ясувалося, не можна. До докторів пізно звернувся, все сподівався на свою силу волі...

Лікарі криворізького наркодиспансера не приховували — Сергію залишилося жити два-три тижні: «Органи уражені, почалися необоротні процеси».

Історія приреченого наркомана зі стажем банальна до сліз...

...У його школу свого часу занадився циган — збувальник травички. Неконтрольований дорослими Сергій, безробітні батьки якого були зайняті пошуком хліба, спочатку спробував її. Потім приохотився, але колишнього кайфу від сигарет не відчував. На «колеса» циган перевів хитро: давав у борг. Мовляв, не сподобається — відчеплюся. Знав, гад, що сподобається зілля...

...Згадали ми про бідолаху під час рейду «Урок», проведеного працівниками міліції і соціальною службою для молоді. Того дня затримали кількох підлітків-токсикоманів **(на знімку)**, кишені яких були набиті клеєм і поліетиленовими пакетами. Ось вони — завтрашні клієнти наркоділків, що наживаються на здоров'ї одноплемінників. І бідних, і багатих.

«У моїй компанії всі так роблять». «Я хочу видаватися старше і крутіше». «Тільки сильні і сміливі вживають наркотики. Я хочу бути таким».

Стадний інстинкт — страшна сила. Цікавість, інтерес, острах не упасти в очах однолітків, бажання привернути до себе увагу, наслідувати кумирів — усе це штовхає до дерева, де росте заборонений плід.

«Наркотики допомагають уникнути проблем», — друга причина, що її називають хворі.

Насправді саме це зілля стає основною проблемою, що породжує всі інші.

З листа 15-річної Христини з Феодосії: «Прокинувшись уночі, я відчула, що потрапила в залежність від наркотиків. Мене то трясло від холоду, то зненацька кидало в жар, я обливалася потом... Була неділя. Грошей на героїн бракувало. Я вийшла на вулицю, знайшла одного типа і віддалася йому в машині... Потім пішла до ванної за шприцом...»

Боязнь фізичних страждань породжує лише одне бажання — будь-якою ціною дістати дозу. Запитання, де взяти грошей, постає щоразу, коли витрачають «останні».

«Хочеться спробувати все». «Моє життя. Що хочу, те і роблю». Кому не відома така позиція?

Уже після першого вживання наркотичної отрути нічого іншого пробувати не хочеться. З поступовим розладом здоров'я думка починає працювати в одному напрямі — де взяти зілля, щоб зняти синдром «ломки», дожити до наступного вживання дози.

Стосовно переконання «моє життя, що хочу, те і роблю»... Якщо оточення страждає від чиєїсь пристрасті до наркотиків — це вже не може бути особистою справою. Якщо скоюють грабежі, крадіжки, убивства, «сідають» на голку чергові жертви, проливають сльози матері — це вже не особиста справа!

Співробітники ДБНОН МВС України в 2004 році виявили 125 480 осіб, що вживають наркотики. Розкрито 62,9 тисячі злочинів, пов'язаних з незаконним обігом наркотиків. Порівняно з позаминулим роком ця цифра збільшилася на 17 відсотків.

На думку фахівців, підліток «сідає» на голку внаслідок конфлікту з дорослими, через проблеми у родині, у колективі. Він шукає джерело позитивних емоцій. Йому хочеться бути значущим в очах оточуючих. Ось тут і з'являються «цигани-травники» з «ліками проти недуги». Ті, хто підштовхує слабовільних у наркотичну безодню, добре знають дитячу психологію. Викликаючи підлітка на щиру бесіду, вони спочатку пропонують безплатно «відключитися від проблем». Потім, коли отруєний організм уже не чинить опору і механізм самознищення запущено, шкідлива звичка починає працювати на чиюсь кишеню. Торік в Україні майже 900 осіб притягнуто до кримінальної відповідальності за втягування неповнолітніх у «систему».

Отже, одна з основних причин наркоманії — душевний вакуум.

Людині, а тим паче молодій, властиво шукати своє місце в житті. Але не завжди надії справджуються, не завжди виходить усе з першого разу. У когось розчарування і розпач спалюють бажання пошуку. Отут якраз і розвіюється міф про те, що лише сильні вживають наркотики. Наркотики — доля слабких, нездатних протистояти труднощам і спокусам, бути далекозорими і розуміти всю безглуздість, трагічність ситуації.

Що ж робити?

Заповнювати порожнечу в душі. Не ігнорувати хворого, не давити на психіку, поважати його думку і бути йому другом. А ще не проходити повз дітей с сигаретою, помічати шприци в квартирі й під'їзді, не розмірковувати тупо: «Треба вирішувати проблему», а розв'язувати її. І не тільки працівникам міліції, а кожному у міру своїх можливостей.

Під час рейду ми познайомилися з «мамочкою» із Закарпаття, що годує немовля... маковим молоком **(на знімку).** Воно відгонило бражкою... П'ятнадцятирічне дівча приїхало у столицю з сестричкою (з благословіння батьків) жебрати. Як ви гадаєте, шкільне начальство забило на сполох, а місцева влада сполохалася?.. Лише міліції, схоже, та соціальним працівникам і потрібні співвітчизники, що переступили межу. Їх не стане менше за такого ставлення оточуючих до лиха, зовсім не чужого нам лиха...

...А знаєте, що сказав криворіжець Сергій, прощаючися з журналістами?

— Нас вважають хворими, а ставляться, як до злочинців. Хворим допомагають, злочинців засуджують, залишаючи сам на сам із хворобою. Це я відчув під час спілкування зі знайомими, після чого звернувся до лікарів...

Пізно звернувся, Сергію.

Марина КОТЕНКО, ***співробітник прес-служби Департаменту з боротьби з незаконним обігом наркотиків МВС України;*** ***Іван ІЛЛЯШ.***

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Левко ЛУК'ЯНЕНКО:
«Треба очистити державу»

■ ХТО Є ХТО

Народний депутат України, патріарх української політики ***Левко ЛУК'ЯНЕНКО****, котрий пройшов тернистий шлях національно-визвольної боротьби, понад двадцять п'ять років ув'язнення і заслання, і нині є активним учасником політичного життя. А віднедавна завдяки законодавчій ініціативі Левка Григоровича у вітчизняній політиці з'явилося нове, ще незбагненне для багатьох поняття — «люстрація». З цього і розпочалася наша розмова з цим неординарним політиком.*

— Що ж таке люстрація? Чому раптом зараз про неї заговорили в Україні?

— Ця проблема давня. Люстрація — це спосіб, як не допустити колишніх співробітників КДБ СРСР до державної влади. Після утворення нових незалежних держав на терені колишнього СРСР, звільнення від московської влади країн соціалістичної демократії, у деяких країнах, зокрема, Чехії, Польщі, Литві, було ухвалено закони про люстрацію. Вони заборонили людям, які були пов'язані з радянським КДБ, на п'ять років обіймати державні посади. У деяких державах навіть публікували списки донощиків.

— Пробачте, але вже минає 15 років від розпаду СРСР, відколи перестало діяти КДБ. А нині під поняттям «люстрація» багато хто каже про значно більше — не допустити до влади всіх колишніх можновладців.

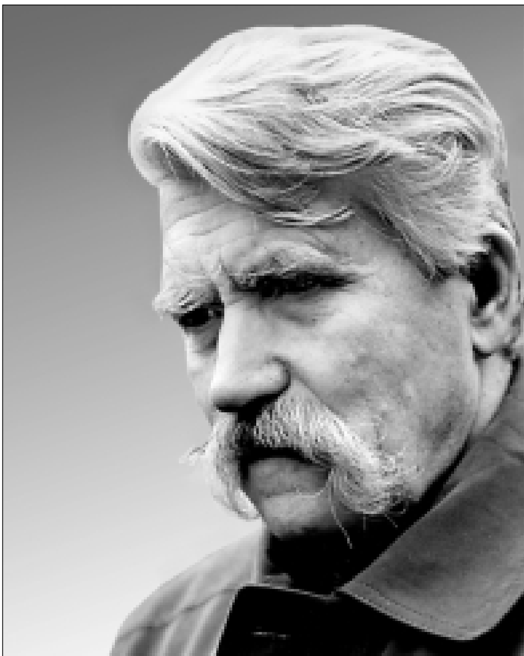
— Хоча багато хто так хоче тлумачити це поняття, я в нього вкладаю інший зміст. У моєму законі не йдеться про те, щоб не допускати знову до влади всіх людей, які були при владі за Президента Л. Кучми. Але до нової влади не можна допустити хабарників, крадіїв, корупціонерів, донощиків.

— Як сьогодні можна буде визначити, хто свого часу співробітничав із КДБ СРСР, а хто — ні?

— У своєму законопроекті я пропоную, щоб під час прийому на роботу кожен державний службовець чи обраний депутат у листку обліку кадрів відповідав на запитання, чи служив він або чи мав зв'язки з КДБ СРСР. Якщо людина була пов'язана з КДБ, то вона не може працювати у виконавчих чи представницьких органах влади.

— Однак таких людей, вочевидь, чимало і серед депутатського корпусу, і в оточенні Віктора Ющенка. Чим же вони так небезпечні нині?

— Бо вони діставатимуть із Москви вказівки, як підставити ногу, щоб хтось спіткнувся. Необхідно очистити нову владу і звільнити українську державу від впливу Росії. У законопроекті не йдеться про всіх колишніх працівників КДБ — тим, хто не претендує на державні посади, нічого не загрожуватиме. Але ті, хто хоче працювати у державних органах влади, повинні пройти через такий бар'єр.

Фото Михайла ГОЛЯКА.

— Ви зараз перебуваєте у команді Ющенка. Узгоджували свій проект закону із Віктором Андрійовичем?

— Ні, це моя власна ініціатива. Але це йому велика допомога.

— Пане Левко, ви були активним політиком і під час здобуття незалежності України, і за нинішньої помаранчевої революції. Які уроки з початку 90-х, на ваш погляд, треба враховувати сьогоднішнім творцям історії?

— Помилкою початку 90-х років було те, що після ухвалення Акта про проголошення Незалежності України Верховна Рада залишилася такою ж самою. А можна було той парламент розпустити і обрати новий склад. Президентові треба було докорінно змінити виконавчу владу, покликавши на посади патріотів демократії людей, які боролися за незалежність України. Але цього не було зроблено. Ще однією помилкою було й те, що коли голова Руху В'ячеслав Чорновіл не пішов на співпрацю з тодішнім Президентом України Леонідом Кравчуком, коли той запропонував таку співпрацю. Тоді, може, влада формувалася б на паритетних засадах, і демократи принаймні частково опинилися б на ключових посадах. Але тоді наше суспільство, як і Верховна Рада, не були готові до рішучих дій.

— Ви — революціонер із величезним стажем. Але у будь-яких революціях завжди є зворотна сторона медалі. Позаяк руйнувати легше ніж будувати, і люди, які творять революцію, згодом, як правило, виявляються нездатними до практичних дій. Які є загрози, на ваш погляд, перед новим Президентом і урядом?

— Події, що нині відбулися в Україні, можна назвати революцією дуже умовно. Революція — це коли народ сам вибухає, бере зброю і стріляє. За теорією політичної боротьби, революція обов'язково змітає стару владу, державну машину і встановлює нову. А ми діяли парламентськими методами, і революційність полягає лише в тому, що люди хочуть швидких змін. І є небезпека, що глибинних змін не відбудеться. Я зустрічався з людьми в багатьох регіонах України. І, зокрема, в Кременчуці мені сказали: «Чому так радієте з цієї помаранчевої революції? Гляньте: ті самі люди були за Кравчука, за Кучми, а зараз вони одягли помаранчеві стрічки і вже з вами. І знову нами керуватимуть». Ось у чому є величезна небезпека.

Революція справді зробила з народу націю. За Конституцією саме народ є носієм суверенітету і державної влади в Україні. І саме народ тепер найвищий суддя, а Ющенко — просто найвищий службовець. Якщо Ющенко діятиме не так, як потрібно, люди знову вийдуть на Майдан. А тому при доборі кадрів повинні бути вироблені три критерії — патріотизм, професіоналізм і відокремлення влади від бізнесу. Якщо Ющенко цього не зробить, через півроку ми матимемо те саме, що було за Кучми, і будемо змушені організовувати протестні акції. Слава Богу, тепер після факту формування української нації це робити буде неважко.

— Якщо так і станеться, ви перейдете в опозицію до Ющенка?

— Я служу Україні, а не Ющенку. І мільйони людей вийшли на вулиці не просто за Ющенка, а за нову Україну, за припинення руйнації нашої держави.

— Ви не претендуватимете на якісь посади в новому уряді?

— Ні. Спочатку я ходив із Ющенком на трибуну на Майдані, а потім побачив, що довкола нього хочуть стояти люди, які прагнуть стати міністрами чи ще кимось, і перестав там з'являтися. Але продовжую працювати на користь Україні.

Юліана ШЕВЧУК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Міський голова у відставку не хоче

Три варіанти можливого розвитку подій було запропоновано міському голові Кіровограда Миколі Чигрину на засіданні сесії міськради, яке відбулося минулого тижня.

У зачитаному в сесійній залі зверненні спілки підприємців області, керівників багатьох організацій та інших йшлося про те, що міський голова має добровільно піти у відставку чи публічно покаятися і в такий спосіб зберегти за собою посаду. Або питання про дострокове припинення його повноважень вирішуватимуть на загальноміському референдумі. Микола Чигрин ультиматуму не прийняв і заявив, що працюватиме до нових виборів в органи місцевого самоврядування.

Нагадаємо, незадоволення кіровоградців міською владою набуло особливого загострення під час президентської виборчої кампанії, коли стало очевидним втручання міської влади у виборчий процес, а також доведено судом причетність окремих членів кіровоградського міськвиконкому до фальсифікації результатів народного волевиявлення по сотому виборчому округу. Масла у вогонь підлила опублікована в ЗМІ інформація про матеріальне заохочення за фальсифікацію виборів, в якій фігурувало і прізвище міського голови.

Сам Микола Чигрин усі обвинувачення заперечує і організовану проти нього кампанію пояснює, як «тиск з боку певних політичних сил».

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

■ ДО РОКУ ВЕТЕРАНІВ В УКРАЇНІ

В одвічному боргу

(Початок на 3-й стор.).

У ряді міст та інших населених пунктів упорядковуються братські могили та інші військові поховання, облаштовуються пам'ятні місця, пов'язані з подіями війни. У Києві за ініціативи ветеранських організацій проведено інвентаризацію поховань воїнів на міських кладовищах.

Для учасників бойових дій, які мають визначні заслуги, встановлені довічні державні стипендії, а також стипендії імені Героїв Великої Вітчизняної війни для курсантів і слухачів вищих військових навчальних закладів. Багато ветеранів війни зараховано почесними солдатами до списків особового складу військових частин навчальних закладів Міністерства оборони України.

Дещо поліпшилося висвітлення вікопомних подій, пов'язаних з війною, засобами масової інформації. Запроваджено рубрики «9 Травня», «Польова пошта пам'яті», «Відгукнися, товаришу», «Війна не має забуття», «Вони захищали Батьківщину», «Дорогами війни», «Вклонімося живим», «У ветеранських організаціях», «Молоді — про ветеранів» тощо.

Водночас робота з виконання закону, заходів з підготовки до 60-річчя Перемоги не набула системного характеру і пов'язується зазвичай з певними подіями війни, нерідко має епізодичний характер. Багато положень закону не стали предметом конкретної роботи виконавчих і представницьких органів влади з їх реалізації, залишаються декларативними.

Потребують капітального ремонту і впорядкування багато меморіальних комплексів та пам'ятників, споруджених 40—50 років тому. Політичні і кримінальні вандали сплюндрували низку пам'ятників героям війни.

Триває кампанія з перейменування вулиць і площ, руйнації меморіальних дошок, пам'яток, знаків, пов'язаних з подіями та іменами героїв Великої Вітчизняної війни. Виконкоми деяких міських і районних рад західного регіону України прийняли спеціальні рішення про демонтаж меморіальних дошок і пам'ятних знаків з будинків, в яких свого часу жили Герої Радянського Союзу, а також з будинків вулиць, які були названі іменами героїв-визволителів міст, та інших населених пунктів. На жаль, злочини не розкрито, а злочинців не покарано.

Як зазначалося на IV з'їзді Організації ветеранів України, не призупинено руйнації історичної пам'яті народу. Термін «Велика Вітчизняна війна» фактично вилучено з державної термінології, його вживають керівники різних рівнів лише у зверненнях до ветеранів війни в День Перемоги і День визволення України від фашизму.

У багатьох підручниках для шкіл і вищих навчальних закладів, у передачах окремих засобів масової інформації нерідко тенденційно, неправдиво висвітлюється зазначений період в історії нашої держави, роль народу-переможця принижується.

Аналіз також засвідчує, що в окремих регіонах до заходів, пов'язаних з пам'ятними подіями Великої Вітчизняної війни, не залучається або майже не залучається молодь. Припинили своє існування багато шкільних музеїв та куточків бойової і трудової слави.

Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів у вересні минулого року провів слухання «Про стан виконання органами освіти і науки нормативно-правових актів України щодо необхідності правдивого висвітлення новітньої вітчизняної історії, подій Великої Вітчизняної війни». Учасники слухань з жалем констатували, що однією з головних причин такого стану висвітлення нашої історії є те, що на позиціях переписування історії з погляду політичної кон'юнктури стоять деякі високі посадові особи держави, політики, заангажовані науковці, засоби масової інформації. Ми сподіваємося, що розгляд цього питання на слуханнях, звернення їх учасників до керівників держави і політиків, науковців і вчителів історії, усіх співвітчизників допоможе нащадкам знати святу правду про свою Вітчизну та її творців.

На пропозицію Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Верховна Рада України ухвалила постанову про оголошення 2005 року — року 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні — Роком ветеранів. Запроваджено також День ветерана в Україні, який відзначатиметься щороку 1 жовтня. Тим самим держава засвідчила свою шану до ветеранів війни, праці та військової служби, їх заслуг у боротьбі за свободу і незалежність Батьківщини, внесок у розвиток економіки, науки і культури України. Відповідно до указу Президента і постанови Верховної Ради України з нагоди Року ветеранів завершується розробка Державної і регіональних програм з питань соціального захисту ветеранів.

Для ветеранів війни виготовляється медаль — «60 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років», фронтовики, що живуть в Україні, зможуть відвідати за бюджетні кошти місця поховань і військові пам'ятники, своїх побратимів у країнах СНД. У День ювілею Перемоги 9 Травня передбачається провести парад у місті-герої Києві — столиці нашої держави.

На жаль, про ці вікопомні події жодним словом не обмовлено в новорічних привітаннях вищих посадових осіб держави, численних інтерв'ю багатьох чиновників високого рангу і народних депутатів, журналістських публікаціях.

Верховна Рада України підтримала пропозицію Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів і прийняла постанову про проведення 15 березня 2005 року дня уряду України з порядком денним: «Про стан виконання законодавства України щодо соціального, медичного та пенсійного забезпечення ветеранів війни і відзначення 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років». Розгляд цього питання парламентом дасть змогу привернути увагу центральних і місцевих органів влади, громадських організацій до питань забезпечення життєдіяльності ветеранів війни, реалізації заходів з підготовки до 60-річчя Перемоги, увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні, а за потреби — вжити додаткових заходів стосовно вирішення цих питань.

Ми в одвічному боргу перед тими, хто виборював Велику Перемогу у справедливій і священній війні за волю і незалежність Вітчизни. І наш святий обов'язок — шанувати подвиги тих, хто переміг, хто зробив вирішальний внесок у порятунок народів світу від фашистського поневолення, шанувати і словом, і ділом.

Без Перемоги 1945 року не було б сьогоднішньої України як держави.

Петро ЦИБЕНКО,
голова Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

СЕЛО
СЕРЕДА, 2 ЛЮТОГО 2005 ■ № 19 (3519)

Сьогодні у столичному виставковому центрі «КиївЕкспоПлаза» відкривається Міжнародна виставка сільського господарства «Інтерагро-2005»

В. о. віце-прем'єр-міністра з питань АПК Іван Кириленко: «Я вже працевлаштувався. Помічником народного депутата...»

■ РЕАЛІЇ

Без техніки, але на коні

Делегати Чернігівської асоціації фермерів та землевласників на своїй конференції говорили про проблеми, а не про успіхи. Перевиробництво зерна в Україні боляче вдарило по більшості з 459 місцевих фермерських господарств.

Зерновий успіх — нокаут для фермерів

Іван Шейко з Ніжинського району, наприклад, не може повернути гроші за здане зерно. Інші не знають, як розпорядитися зібраним врожаєм. За нинішніми цінами збути — значить зазнати збитків. Володимир Куніцин з Коропа взагалі минулий рік оцінив як незадовільний, бо нічого з вирощеного не зміг продати.

На конференції прозвучала вражаюча цифра: лише 277 фермерів мають власну техніку. Та й ту стареньку, зношену. Тому й досі фермерські господарства — дрібнотоварні виробництва. Лише 32 з них — тваринницькі. Навіть кредити банки їм не поспішають виділяти, оскільки нічого путящого вони не

Іван Шейко з Ніжинського району: «Кожен рік мене палять. Приїжджає пожежна без води, питають: «Ти застрахований?» Застрахований... Заплатили мені вогнеборці за те, що не загасили солому... Мене за здане зерно обдурили не набагато, а ось фермер-сусід відправив на хлібокомбінат 260 тонн!»

можуть дати під заставу. З цих причин, як зауважив Анатолій Мельник, у Носівському районі фермерство занепадає: ще недавно було 56 фермерських господарств, а тепер діє фактично лише 12.

Як бути?

Фермери дуже розраховують на продуману державну політику розвитку села. Адже торік бюджет передбачав кошти на підтримку фермерів. Та фінансова допомога надійшла лише влітку... Промовці дали наказ новій владі передбачити під час формування нового складу органів виконавчої влади відповідальних працівників за фермерські справи в агроуправліннях усіх рівнів, щоб вони координували діяльність приватних землевласників, допомагали їм розв'язувати наявні проблеми.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

Виступає фермер Олексій Лимар з Чернігівського району

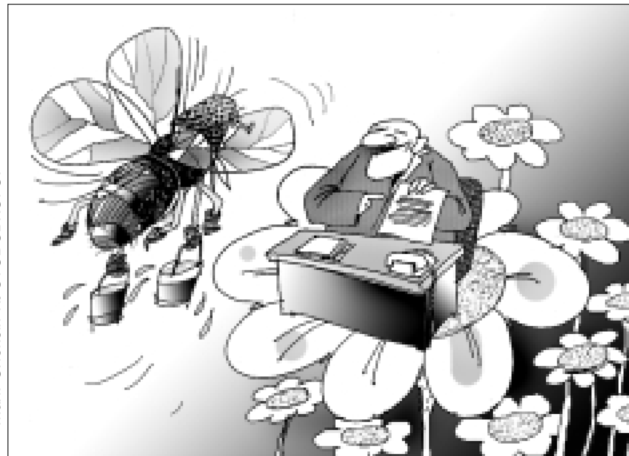
Якби бджоли страйкували...

Податки на дев'ять років наперед сплатило україно-польське пасічницьке товариство з обмеженою відповідальністю «Бартнік»

■ СИТУАЦІЯ

Коли Неля Паньковська, власниця підприємства, розповіла про це, одразу навіть не повірила, як таке може бути? Адже податки — річ не дуже приємна, від них, якщо і не ховаються, то платити наперед ніхто не збирається. Вже потім у розмові став зрозумілим секрет такого дивного бажання віддавати гроші.

«Бартнік» в Ізяславі з'явився дев'ять років тому. Тоді підприємництво лише ставало на ноги, і допомогти йому зіп'ятися мала бджілка. Те, що українські вулики не бувають без меду, відомо добре. Як і те, що пробитись із цим медом на чужі ринки практично неможливо. Отож і прийшла на допомогу подільським бджолярам польська фірма із багаторічним досвідом роботи і широкою мережею споживачів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Вже потім розбудовували спільне підприємство разом і люди, і бджоли, бо саме завдяки їхнім старанням виробляють продукцію, котра розходиться буквально по всьому світу. Не буває бджоляра без пасіки. У «Бартніка» теж є своя невелика бджолина «ферма», але не вона забезпечує сировиною його потужності.

— Наша пасіка швидше показова, — розповіла Неля Миколаївна, — вона продемонструє, як вести господарство із використанням сучасних технологій. Хоча, зрозуміло, ніщо не замінить у технологіях традиційного вулика, бджілки-трудівниці і людських старань.

Коли все це поєднати — мед потече річкою. І він справді стікається солідними потоками у «Бартнік». Підприємство закуповує мед у всіх регіонах країни. Фахівці відбирають його за кольором, ароматом і походженням. Інколи, навіть не куштуючи, можуть визначити, з якої квітки бджола принесла свій взяток. І хоч якими важливими є ці показники, основними залишаються лабораторні, котрі визначають чистоту меду — чи не має він цукрових та інших домішок, а головне — чи не містить залишків лікувальних препаратів.

Коли якість меду перевірена, його відправляють у «Бартнік» на переробку. Не так давно тут збудували новий цех із устаткуванням, що дає змогу виготовляти так званий гуманізований мед. Якщо говорити мовою споживача, це рідкий і прозорий мед, котрий зберігається довгий час, не кристалізуючися.

Щомісяця на підприємстві виготовляють і фасують близько сорока тонн такого меду для внутрішнього ринку. Соняшниковий, акацієвий, липовий, квітковий — усіх різновидів і не перерахувати. І таке саме розмаїття меду підприємство відправляє закордонним споживачам. Майже чотириста тонн щомісяця відвантажують у Польщу, Чехію, Прибалтику, Німеччину. А головні постачальники — до Сполучених Штатів.

Взимку, доки бджоли сплять у своїх вуликах, фірма переробляє сировину, доводячи мед до світових стандартів якості. Завоювавши своє місце на закордонному ринку, у «Бартніку» сподівалися, що матимуть не тільки моральний, а й матеріальний зиск. Але обіцянки повернути сплачений податок на додану вартість за експортовану продукцію так і залишилися тільки обіцянками. Невеличкому підприємству, де працює майже три десятки чоловік, до повернення підлягає близько двохсот тисяч гривень. Стільки, за нинішніх обсягів виробництва, мали б сплачувати до бюджету ще майбутніх дев'ять років.

Обіцянки про повернення ПДВ не дають користі підприємцям. Добре, що про ці податкові перипетії не знають бджоли, а то, дивись, застрайкували б та й перестали б носити мед.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Добрий газда, літописець і екстремал —

кажуть у поліському селі Бутейки, що в Сарненському районі, про Петра Макаренка. Чоловік справно дає лад чималому підсобному господарству, кільком гектарам землі, має коня, іншу живність. Зрештою, цим нікого не здивуєш, бо у селі, щоб прожити, треба трудитись до сьомого поту. Але те, що дасться здоровій людині меншими зусиллями, Петрові свого часу коштувало мужності: в 27-річному віці він переніс кілька інфарктів, досі пам'ятає довгі дні в лікарняних палатах, де балансував між життям і смертю. До рідних Бутейок його привезли на ношах...

Однак ані відчаєві, ані хворобі, які міцно вхопилися за нього, Петро Макаренко, від природи енергійний і наполегливий, не дав себе скорити. Коли хвороба трішки відступила, почав шукати різні методики, щоб здолати її. — Деякі експерименти, — признається Петро, — були безрезультатними, інші — й узагалі плачевними. Порятунком стала порада лікаря-кардіолога із Сарн Віктора Кір'янчука. Він переконав мене купити велосипед і задля поліпшення роботи серця їздити на ньому. Спробував — одразу відчув полегшення. На велосипеді я можу мало не цілий день їздити, пробігти ж навіть двісті метрів мені не під силу.

Перші велосипедні маршрути Петра Макаренка були, звісно, не надто довгими. А там узявся й за чималі відстані — з'явився певний азарт.

— Упорався і з маршрутом до Рівного, згодом подався до Києва — встиг за добу, — продовжує Петро. — Ці поїздки і для здоров'я корисні, й дають масу незабутніх вражень.

Чотири роки тому Петро Макаренко поставив власний велосипедний рекорд — здійснив подорож до Москви. Понад тисячу кілометрів здолав за п'ять з половиною діб. Ночував просто неба, за їжу слугували хліб і сало.

Нині Петро Макаренко тимчасово з велосипеда пересів на підводу, бо, як жартує, двоколісник від частих поїздок «зносився» (на ньому чоловік подолав 14 тисяч кілометрів), а на новий коштів ще не назбирав. Тож мрії про нові далекі велосипедні подорожі поки що у планах. До речі, коло захоплень колишнього випускника Київського топографічного технікуму досить широке: крім велосипедних мандрівок, він писав вірші, займався різьбленням та образотворчим мистецтвом. А впродовж останніх десяти років Петро Макаренко по крихті збирає матеріали з історії рідного села: старі фотографії, документи, перекази, спогади старожилів про минуле Бутейок. Як сказав, має чимало документів — на цілу брошуру. От тільки шукає помічника, який би її відповідно до літературних вимог упорядкував.

Петро Макаренко поставив власний велосипедний рекорд — здійснив подорож до Москви

— Як обзаведусь новим велосипедом, поїду на схід та південь України, — ділиться своїми планами бутейчанин. — Днів за шість до Чорного моря доїду, покупаюся, та й назад додому, бо клопотів по господарству дуже багато — як у кожного селянина.

Світлана ТУБІНА, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Світлани ТУБІНОЇ.

3–5 лютого в Одесі відбудеться 2-й Міжнародний форум виноробів та енологів

Лізинг: один пишемо, два за ум пішло

■ ОСІБНА ДУМКА

Коли починаю міркувати, що краще — дотації чи лізинг, на пам'ять приходить анекдот про темпераментних фінів. Отже, новорічна ніч, свічки на столі, вуджена солонина й горілка, за столом чимала, як для фінів, компанія — два брати. Наливають по келишку, попахкують короткими люльками й неквапливо бесідують. Один каже: «Новий рік — це справді приємно!» «Авжеж, — відповідає другий. — Це так приємно, майже, як секс». «Так, майже, як секс, — погоджується перший, — але Новий рік усе-таки приємніше, тому що частіше». Так-от, дотації подобаються всім і знають про них майже всі. Про лізинг знають уже менше, він буває не так часто, тому менше й подобається.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Хто перший скаже правду, той програє

Не вникаючи в теоретичні хащі, спробуймо поміркувати: лізинг — це паличка-виручалочка для селян чи годівничка для обраних? Уже за поверховим знайомства з темою лізингу сільськогосподарської техніки виникає так багато простих запитань, що стає дивно, чому ці запитання досі не те що публічно не обговорювалися, а й не ставилися. Почнемо з найпростішого: лізинг — що це, власне, таке? Ні, я також чув, що це коли трактори, комбайни та іншу сільгосптехніку передають сільгосппідприємствам без грошей, під зобов'язання заплатити за цю техніку колись, потім, коли з'являться зайві гроші, яких ну зовсім не буде шкода. Це хоч і примітивна, проте майже вичерпна схема реального лізингу українського зразка. Але хотілося б поміркувати, кого ж цей лізинг «гріє». **У першій половині 90-х років в Україні спробували створити Лізинговий фонд. Його кошти спрямовувалися безпосередньо виробникам техніки. Отримавши щедрий подарунок, виробники техніки передовсім підняли ціни на свою продукцію вище стелі. Здавалося б, селяни злякаються й не полізуть у таку лізингову кабалу: адже такою дорогою технікою навіть теоретично не можна заробити стільки грошей, щоб розрахуватися за ці машини. Але українські селяни ніколи не лякалися ціни, яку треба платити не зараз, а колись, тобто ніколи.**

Під зобов'язання розплатитися колись селянам, наприклад, доставили й передали 1000 комбайнів «Джон Дір» та 650 тракторів цієї само фірми. До тракторів й зовсім не було ні купленого, ні власного навісного обладнання, проте це нітрохи не спантеличило покупців техніки, зокрема директорів державних МТС. Вони безстрашно брали трактори й зобов'язувалися колись віддати за них аж по мільйону гривень. Як учасники, так, навіть, і сторонні спостерігачі від початку розуміли, що це щось на кшталт гри «в дурочку», де всі без оглядки брешуть, а хто перший скаже правду, той програє і вилучається з гри.

З якогось моменту можновладці роздивилися, що за державні гроші вигідніше купувати не чужу техніку, а власну, щоб усі гроші під контролем лишалися. А як працюватиме та техніка — справа собі. Очевидно тоді сподобалася ідея створити за державні гроші національного комбайна. Який зручний ключик до державної скарбнички падав у руки! Комбайнів настругали, наклепали й роздали у лізинг. Набралися хлібороби з ними біди, тим часом ситуація почала змінюватися й за комбайни стали вимагати живі гроші! Але ось спотикачка: зерно, за яке селяни розраховували взяти гроші, лишалося на полі, бо комбайни ламалися. З кого ж питати, кого зараз призначити на цапа-відбувайла?

Винна хата, що пустила Гната

Восени до парламенту надійшов законопроект (урешті-решт документ було знято з розгляду. — **Ред.**), яким пропонувалося внести до Закону «Про Державний бюджет України на 2004 рік» таке доповнення: «Кабінету Міністрів... списати заборгованість лізингоодержувачів за переданими їм на умовах фінансового лізингу 69 зернозбиральних комбайнів «Славутич» і «Лан» на суму 11,3 млн. гривень з визначенням порядку списання цієї заборгованості та подальшого використання зазначених комбайнів».

Автори в пояснювальній до законопроекту записці, зокрема, зазначали: ті «Славутичі» і «Лани» «...мали істотні конструктивні та виробничі недоліки, через що лізингоодержувачі зазнали невиправдано високих збитків від їх частих простоїв і витрат на ремонт, що вплинуло на стан розрахунків за отримані в лізинг комбайни. Стягнення платежів у примусовому порядку викликає справедливі обурення лізингоодержувачів, змушених оплачувати дослідні роботи з удосконалення конструкції і освоєння виробництва комбайнів.

Мінпромполітики, Мінагрополітики, НАК «Украгролізинг», ВАТ «Херсонські комбайни» і концерн «Лан» дійшли спільного висновку, що лізингоодержувачі не винні в тому, що дослідні машини передчасно втратили працездатність.

Згідно з чинним законодавством витрати на усунення недоліків дослідних зразків машин повинні здійснюватися за рахунок заводів-виробників, а не лізингоодержувачів...»

І Гнат не винуват, і Килина не винна, тільки винна, певно, хата, що пустила на ніч Гната. Отже, й збитки за рахунок хати, тобто держбюджету.

Неселянська арифметика

У «Голосі України» за 16 березня 2002 р. голова правління Національної акціонерної компанії «Украгролізинг» Василь Шпак укотре розповів про те, що селянам вигідно купувати техніку не деінде, а саме отримувати через «Украгролізинг». Ось резони тодішнього керівника компанії:

«Надаються вони (машини вітчизняного та спільного виробництва. — **Авт.**) за умови 15-відсоткової попередньої оплати терміном п'ять з половиною років під 3,3 відсотка середньорічних. Тобто, якщо «Славутич» коштує 450 тисяч гривень, одразу доведеться перерахувати 67 тисяч гривень. На цю суму потім зменшуються кінцеві лізингові платежі. Далі щороку вноситься певна сума. У нашому випадку близько 70 тисяч гривень. Погодьтеся, це значно вигідніше, ніж брати банківський кредит під 25 відсотків річних».

Кажуть, гроші треба рахувати. Тому спробуймо звести в цьому рядочку цифр кінці з кінцями. Складемо річні платежі (70 х 5,5 = 385) та початковий внесок 67 тисяч й отримаємо 452 тисячі гривень, які впродовж 5 років селянин повинен заплатити за комбайн. Щоправда, 3,3% середньорічних уже кудись зникли, проте вигода для селянина начебто явна. Не врахована й щорічна інфляція, у 2004 році, наприклад, більша за 10%, і ці проценти також треба б доплюсувати на користь лізингоотримувача. Уже тут видно, що лізингодавець матиме збитки, навіть якщо не рахувати його власних накладних витрат: плата за кредити, утримання приміщення, зарплати, оргтехніка, транспорт... Утім, **покупця, врешті, не повинно турбувати, хто оплачуватиме кредит й за які гроші існуватиме власне лізингова компанія. Він повинен дбати про свою вигоду. Але наскільки реальна тут вигода селянині? У вищезгаданій публікації «ГУ» уточнюється, що із 44 переданих у лізинг «Славутичів» 40 потребують або капітального ремонту, або списання. Але хіба є вигода хліборобові з негодящих комбайнів?**

Рахуймо ще. Отримувати техніку через лізинг за 3,3% річних, переконує керівництво компанії, вигідніше, ніж брати банківський кредит під 25—30%. Переконує? Але! Через два дні після виходу згаданого тут номера «ГУ» в Прес-клубі ринкових реформ відбулася прес-конференція за участю тодішнього заступника глави адміністрації Президента України Павла Гайдуцького, де йшлося саме про кредитування села. Так-от, вартість кредитів у комерційних банках в 2001 році стабілізувалася на рівні 31% при компенсації за рахунок бюджету 70% або 50% вартості кредиту. Отже, реально кредит у комерційному банку коштуватиме селянинові не 25—30 відсотків, а принаймні наполовину менше. За 10—12% річної інфляції це, як то кажуть, по-божому.

Далі керівництво компанії стверджує, що на ринку нові трактори коштують приблизно на 30 відсотків менше, ніж в «Украгролізингу». Зізнання, варте б докладніших роздумів. Неважко підрахувати, що коли трактор на 30% дешевший, то вигідніше взяти кредит у комерційному банку під 10—15% річних і купити вже таку машину, яка подобається, а не з того списку, де працює чи не одна з десяти, й до того ж нікому вже не кланятись.

Гортаю копії ще давніших документів, зокрема й копії конкретних договорів з фінансового лізингу. Для прикладу наведу деякі цифри з договору щодо поставки трактора ХТЗ-17021. Його початкова ціна — 169 961, 00 грн. Остаточна, після сплати 10% річних (саме 10, а не 3,3%) на суму неповернених коштів плюс 5% плати за послуги лізингодавця, становить уже 214 178,11 грн. Тобто надбавка — вже 15%. І тут виходить, що купувати трактора, взявши кредит у комерційному банку, вигідніше, ніж брати в лізинг. І державі дешевше було б підтримати селянина, компенсувавши йому більшу частину плати за кредит, забезпечивши за ним при цьому свободу вибору техніки.

Закон букваря: «Про природу грошей»

Чому тоді селяни охоче беруть техніку через державний лізинг, ніж через комерційні кредити, може, рахувати не вміють? Річ, далебі, в іншому. Вчасне повернення комерційних кредитів становить понад 90%, і цей відсоток постійно зростає, а от у державний лізинговий фонд, за свідченням Василя Федоровича, до 2000 року повертали 4% платежів, у 2000-му — 19,5%, а в 2001-му з урахуванням натурпоставок (бартер), — уже близько 80%. Отже, резон простий, як ступка: комерційний кредит треба повертати вчасно і сповна, а державний — іноді, коли пан Біг поможе. Крім того, як пишуть в усіх букварях про природу грошей, сьогодні вони коштують дорожче, ніж коштуватимуть завтра або через рік. У противному разі економіка нездужатиме. Читач може взяти будь-яких п'ять років з історії української гривні й порахувати вигоду від довготермінової позики. При цьому варто пам'ятати й про те, що **основною причиною інфляції, так само як і завищеної плати за кредити, є надмірні витрати державного бюджету. І що щедріше виділяють, а потім списують казенні гроші, то вища буде плата за кредити. Тож мільярди «на підтримку вітчизняного виробника» беруться не бозна-звідки, а саме з вашого гаманця, наш любий читачу, та ще з рішучого урізання інших бюджетних витрат, зокрема й на зарплати та пенсії. А далі — знову за букварем — коли менше реальних грошей у гаманцях покупців, тоді менший попит, менше покупок, менше виробляється борін, комбайнів, тракторів. От і виходить, хоч лізингоотримувач отримає техніку негарантованої якості, проте й розраховуватиметься за неї не сповна й дешевшими грішми.** Тому до «Украгролізингу» і черги, і конкурси, а в комерційних банках залежуються невикористані кредити. Можна розглянути ситуацію й на простішому прикладі. Скажімо, хтось має 500 000 і стоїть перед вибором: купити «Славутича» за повну ціну чи взяти машину в лізинг, а гроші покласти на депозит під 17—20% річних?

Але яка, власне, вигода керівництву компанії так піклуватися про інтерес селянина? У згаданому прикладі стосовно трактора ХТЗ послуги лізингодавця коштують 9 948,03, з них 8 498,05 (85,4%) треба сплатити відразу, а інші 14,6% — потім, упродовж 5 років. З оплатою власне вартості техніки все навпаки: спершу покупець вносить 15%, а решту — потім, коли гроші будуть. 5% від одного трактора — це приблизно 10 тисяч гривень. Тож зі ста мільйонів «Украгролізингу» гарантовано дістанеться вже 5 млн.

...Лізинг — це, справді, приємно. Шкода лише, що не так часто, як хотілося б. Також не ясно, як за таких «прозорих конкурентних умов» розвивати комерційний лізинг...

Микола ДИВАК.

P. S. ***Запрошуємо продовжити цю тему сільгоспвиробників, які використовують техніку, придбану в лізинг. Сподіваємось, є що сказати й нинішньому керівництву НАК «Украгролізинг».***

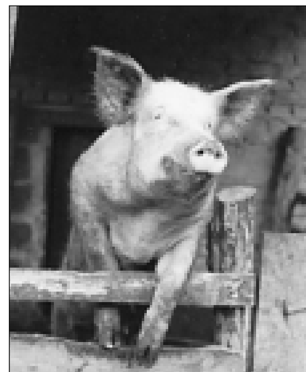
■ ФАКТ

Свиня свині — товариш по нещастю

Спад у тваринництві виявився глибшим, ніж очікувалося

Він торкнувся свята святих для кожного «свідомого» українця — поголів'я свиней. Підсумкові цифри за 2004 рік, оприлюднені Держкомстатом, дають змогу зробити невтішний прогноз: здешевлення сала на базарних, а тим більше магазинних прилавках у найближчому майбутньому не передбачається. Тому що кількість безрогих до першого січня 2005 року у всіх категоріях господарств становила 6 мільйонів 640 тисяч голів, скоротившись до найнижчого показника останніх чотирьох років. Якщо порівнювати з даними на аналогічну дату минулого року, свиней стало менше на 9,3 відсотка, а в зіставленні з 2003-м — на 28 відсотків.

Сумно, що чисельність поголів'я свиней неухильно скорочується на сільських подвір'ях. У господарствах населення

(порівняно з сільгосппідприємствами поголів'я свиней становить 70:30) безрогих за рік зменшилося на 10 відсотків.

Галина КВІТКА.
Фото автора.

Ми з яйцями — спостерігається піднесення

За інформацією Держкомстату, за 2004 рік у країні отримано 11 мільярдів 944 мільйона штук яєць. У 2003-м було на 4,1 відсотка менше. Підбадьорюючий стрибок у виробництві пояснюється

збільшенням поголів'я птиці і яйценосності курей.

Іван ЛАЗНЮК.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Завтра агентство «Інтерфакс-Україна» проведе прес-конференцію на тему «Лізинг в Україні: роль держави в його розвитку»

■ СПОРТ

Збільшується бразильська діаспора на Донбасі...

Останнім часом «Шахтар» зробив четверте придбання. Лідер чемпіонату України підписав п`ятирічний контракт з півоборонцем бразильського клубу «Сантос», дворазовим чемпіоном Бразилії Еланом Блумером. Трансферна вартість угоди становить десять мільйонів доларів.

Цей футболіст виступав за бразильські команди «Гуарані» (1998—2000 роки), «Інтернасьональ» (2000), «Сантос» (2000—2004). У чемпіонатах своєї країни за «Сантос» провів 131 матч, забив 33 м'ячі.

Блумер також виступав за олімпійську збірну Бразилії, нині — гравець національної збірної Бразилії. У цьому сезоні його знову викликали до національної команди Бразилії разом з його партнером по команді —Робіньйо.

Є два варіанти

Футбол. Уже за тиждень збірна України гратиме дуже складний матч у Тирані проти албанців. Тому увага до нашої команди особлива. А кожна втрата сприймається особливо боляче. Зрозуміло, що всіх нас засмутила ситуація з Андрієм Шевченком, котрий зазнав серйозної травми гомілкового суглоба наприкінці першого тайму домашнього поєдинку «Мілана» проти «Болоньї» (Серія А). «Приголубив» нашого Андрія оборонець суперника Алесандро Гамберіні.

А що лікарі? Вони схильні до двох варіантів розгортання подій. За одним передбачається, що Шевченко відновиться не раніш як через два тижні. Шви на рвану рану лікарі не накладали. Варіант другий. Медики, котрі оглянули Шевченка, дали тренерам надію, що нападник швидко відновиться і навіть зможе вийти на поле вже шостого лютого проти римського «Лаціо».

Цікаво, що матч української збірної в календарі офіційних матчів ФІФА та УЄФА не значиться. Тому Блохін зможе розраховувати на Шевченка, за умови якщо той відновиться, лише за 48 годин до зустрічі з командою Албанії. Однак пан Блохін у розмові з кореспондентом «Голосу України» заявив, що наполягатиме на вчасному прибутті Андрія до збірної (за 72 години до зустрічі)...

Поборемося за путівку на Євро-2005

Баскетбол. Жіноча збірна України за підсумками жеребкування кваліфікаційного раунду континентального чемпіонату, фінальна частина якого відбудеться нинішнього року, потрапила до групи С. Переможець турніру в ній разом із першими командами у групах А та В з 28 по 30 серпня у Стамбулі позіграє єдину путівку на чемпіонат Європи.

Відбірковий турнір українська збірна розпочне 7 серпня зустріччю проти Болгарії на своєму майданчику. Далі гратиме за таким графіком: 10 серпня проти Ізраїлю, 13 серпня — Хорватії, 16 серпня — Болгарії (всі — в гостях), 19 серпня — проти Ізраїлю (вдома), а 21 серпня прийматиме Хорватію.

Трохи повчили лідера

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. «Сокіл» (Київ) — «Юність» (Мінськ). 3:0 (Матвійчук, Савицький, Касянчук). Цей матч показовий з усіх боків. Він відбувався в чудових умовах — у столичному Палаці спорту. А господарі не тільки упевнено переграли лідера турніру (дуже сильну команду), а й хокей показали класний.

Лідирують у чемпіонаті: «Юність» — 76 очок, «Керамін» (Мінськ) — 75, «Сокіл» — 73.

Богданов працевлаштувався

Відомий і авторитетний фахівець, який дуже багато і корисно працював на благо українського хокею, колишній наставник київського «Сокола» (у його зіркові часи) і національної збірної України Анатолій Богданов офіційно обійняв посаду наставника челябінського «Трактора». Анатолій Васильович, який тривалий час працював у Фінляндії, замінив на капітанському містку відправленого у відставку 7 січня Анатолія Тимофеєва.

Добірку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ ФОТОФАКТ

Фото УНІАН.

Українські саночники випробували у Львові унікальну спортивну споруду — стартову естакаду для санного спорту, аналогів якій немає у всій Європі. Спорудили її спільно українські та німецькі фахівці за сприяння Міжнародної федерації санного спорту (FIL). Естакада, холодильна установка якої може регулювати будь-яку температуру, відповідає найсучаснішим вимогам. Незабаром установлять електронну хронометрію. І тоді можна буде проводити навіть міжнародні змагання й навчально-тренувальні збори.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Київський національний економічний університет

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

управління персоналом — асистент (1 од.); ***інформаційних систем в економіці*** — доцент (1 од.); ***іноземних мов факультету маркетингу*** — ст. викладач (1 од., англ. мова).

Термін подання документів — один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів.*

Адреса університету:
03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
Телефони для довідок: 456-25-82, 459-61-73.

Відкрите акціонерне товариство "Енергопостачальна компанія" Житомиробленерго"

(10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон (0412) 402-426, 402-069, факс: 402-044, E-mail: tender@obl.zt.energy.gov.ua) проводить тендер з виконання робіт щодо оформлення права користування земельними ділянками під об'єктами компанії та укладання договорів оренди.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Господарським судом Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) ухвалою № 12/139-04 від 21.12.2004 р. порушено справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Конотопський дереобробний завод» (41600, Сумська обл, м. Конотоп, вул. Котляревського, 1, код 01350156, р/р 3601310629103, в КФ ТОВ КБ «Володимирський», МФО 337836). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сисоєва Андрія Валерійовича, ліцензія серія АА № 485260 видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України від 09.04.2003 р. (40022, вул. Псільська, 4, офіс 9, м. Суми, т. 22-19-78, 330-188).

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушено справу № 10/196 про банкрутство Світловодського підприємства теплових мереж, юридична адреса: 27500, Кіровоградська область. м. Світловодськ, вул. Крупської, 2а, код за ЄДРПОУ - 22226288, р/р № 34120999800012 в УДК Кіровоградської області, МФО 823016.

Розпорядник майна - арбітражний керуючий Салатов Сергій Володимирович, ліцензія АА № 8047823 від 19.10.2001 р., 25000, м. Кіровоград, пр-т К. Маркса, т. 32-05-01.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти календарних днів з дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ВАТ «Харцизький трубний завод»!
Інформаційне повідомлення

Відкрите акціонерне товариство «Харцизький трубний завод» (далі ВАТ «ХТЗ», Товариство) повідомляє, що позачергові Загальні збори акціонерів відбудуться 21 березня 2005 року об 11-00 за адресою: м. Харцизьк Донецької обл., вул. Чекаліна, 4, Палац культури ВАТ «ХТЗ». Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів проводиться 21 березня 2005 року з 8-00 до 10-45.

Порядок денний:

1. Про обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи Загальних зборів акціонерів Товариства.
2. Про збільшення статутного капіталу Товариства.
3. Про додатковий випуск акцій Товариства.

Інформація з питання збільшення статутного капіталу Товариства згідно зі ст. 40 Закону України «Про господарські товариства»:

Мотив збільшення статутного капіталу: реконструкція та модернізація виробництва, поповнення обігових коштів.

Спосіб збільшення статутного капіталу: збільшення кількості акцій Товариства існуючої номінальної вартості.

Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу: 100 000 000,00 (Сто мільйонів) гривень

Проект змін до Статуту Товариства, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу: «4.1. Статутний капітал Товариства складає 127 440 000 (Сто двадцять сім мільйонів чотириста сорок тисяч) гривень, поділений на 2 548 800 000,00 (Два мільярди п'ятсот сорок вісім мільйонів вісімсот тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 0,05 (П'ять копійок) гривні кожна.»

Дані про кількість акцій, що випускаються додатково: 2 000 000 000 (Два мільярди) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 0,05 (П'ять копійок) гривні кожна.

Дані про загальну вартість акцій, що випускаються додатково: 100 000 000,00 (Сто мільйонів) гривень

Відомості про нову номінальну вартість акцій: номінальна вартість акцій Товариства не змінюється.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій: усі акціонери Товариства мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково у кількості пропорційній їх частці у Статутному капіталі Товариства на дату прийняття рішення про емісію акцій.

Дата початку і закінчення підписки на акції, що додатково випускаються:
Підписка на акції Товариства здійснюється у два етапи:
перший етап: з 10 травня 2005 року по 25 травня 2005 року,
другий етап: з 26 травня 2005 року по 27 травня 2005 року.

Порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу: збитки, пов'язані із збільшенням статутного капіталу Товариства відшкодовуються власникам за рішенням Загальних зборів акціонерів Товариства за рахунок коштів Резервного фонду товариства.

Для участі в зборах акціонеру необхідно мати документ, який засвідчує особу акціонера, а для представників акціонерів - доручення на право участі та голосування на зборах.

Довідки за телефонами: (06257) 7-09-34, 7-12-22, 7-09-62.

1. Постановою господарського суду Харківської області (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 п.) по справі № Б-48/04-05 від 24.01.2005 р., ТОВ «ФИНМаркет» (код ЄДРПОУ 32372244, Харківська обл., Харківський р-н, с. Безлюдівка, вул. Зміївська, 60) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лученка Д. В., Ліцензія АА № 116100 від 14.12.2004 р., м. Харків, вул. Броненосця Потьомкіна, б. 1.-Б, кв. 68. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації.

2. Постановою господарського суду Харківської області (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 п.) по справі № Б-48/05-05 від 24.01.2005 р. ТОВ «Східлайн» (код ЄДРПОУ 32473627, Харківська обл., Харківський р-н, с. Безлюдівка, вул. Зміївська, 60) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лученка Д. В. Ліцензія АА № 116100 від 14.12.2004 р., м. Харків, вул. Броненосця Потьомкіна, б. 1-Б, кв. 68. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації.

Господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, проспект Шевченка, 18/1) порушено справу № 6/113-04 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю агрофірми «Катанське» (код ЄДРПОУ 03778384, юридична адреса: Сумська обл., В-Писарівський район, вул. Леніна, 1, р/р 26007470773001 в СФ «Приватбанк», м. Суми, МФО 337546).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Большунова Андрія Володимировича (ліцензія серія АА № 779153 від 10.07.2004 р.), адреса: м. Суми, площа Незалежності, 1, кім. 1418, тел. (0542) 218-869.

Претензії кредиторів та санаторів приймаються судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 11.01.05 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ВАТ «Магдалинівське районне підприємство по виконанню агрохімічних робіт «Райагрохім», с. Котовка Магдалинівського району Дніпропетровської області. Справа № Б40/54/04.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Осауленко Е. І., ліцензія АА № 779123, поштова адреса: А/С-7, м. Новомосковськ, Дніпропетровської області, т/факс: (8-05693) 7-03-31.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 14) порушено справу № 25/10 про банкрутство Приватної багатопрофільної фірми «Віктор» (69002, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 71, код 13611538; п/р 26003001226З в ЗОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 313010).

Розпорядником майна призначено Багмет Сергія Володимировича (ліцензія серії АА № 779159 від 22.07.04 р.; м. Запоріжжя, вул. Північнокільцева, 25/77, тел. 220-15-08).

Претензії кредиторів і санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 22.12.2004 р. порушено справу № 25/231 про банкрутство Дочірнього підприємства Будівельно-монтажний поїзд № 528 Акціонерного товариства транспортного будівництва «Дніпротрансбуд», розташованого за адресою: 69068, м. Запоріжжя, вул. Грязнова, 96 (код ЄДРПОУ 01380460).

Розпорядником майна призначено Верещака М. Г. (ліцензія Мінекономіки АА № 669674 від 04.09.2003 р.).

Претензії приймаються протягом місяця заказною поштою за адресою: 69002, м. Запоріжжя, вул. Костянтина Великого, буд. 16, кв. 16.

Правління ВАТ «Фармак»

повідомляє про внесення до порядку денного загальних зборів акціонерів, які відбудуться 24 лютого 2005 року (оголошення опубліковане в газеті «Голос України» 6 січня 2005 р. № 2 (3502) додаткових питань:

9. Звіт Спостережної ради Товариства про підсумки її діяльності за 2004 рік.
10. Проведення аудиту фінансової звітності Товариства однією з чотирьох найбільших міжнародних аудиторських компаній у відповідності до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку за 2004 рік.
11. Затвердження кодексу корпоративного управління ВАТ «Фармак».

Фінансова звітність АППБ “Аваль” за IV квартал 2004р.

Баланс АППБ "Аваль" за IV квартал 2004 року (тис. грн)

Рядок	Найменування статті	Звітна дата 01.01.2005	На кінець попереднього року
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в НБУ	1 058 608	654 828
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ та цінні папери, емітовані НБУ за вирахуванням резервів	67	82 664
2.1	Казначейські та інші ЦП, що рефінансуються НБУ та ЦП емітовані НБУ	67	82 664
2.2	Резерви під знецінення боргових ЦП, що рефінансуються НБУ	0	0
3	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	909 940	1 164 632
3.1	Кошти в інших банках	912 445	1 172 922
3.2	Резерви під заборгованість інших банків	(2 504)	(8 289)
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	2 000	0
5	ЦП в портфелі банку на продаж за вирахування резервів	322 284	130 733
5.1	ЦП в портфелі банку на продаж	325 960	130 929
5.2	Резерви під знецінення ЦП в портфелі банку на продаж	(3 676)	(196)
6	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	8 081 421	6 770 926
6.1	Кредити та заборгованість клієнтів	8 557 505	7 133 684
6.2	Резерви під заборгованість за кредитами	(476 084)	(362 758)
7	ЦП в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	5 835	97 594
7.1	ЦП в портфелі банку до погашення	7 649	103 476
7.2	Резерви під знецінення ЦП у портфелі банку до погашення	(1 814)	(5 882)
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	35 132	35 324
9	Основні засоби та нематеріальні активи	920 483	651 044
10	Чисті нараховані доходи до отримання	19 338	14 921
10.1	Нараховані доходи до отримання	35 986	28 672
10.2	Резерви під заборгованність за нарахованими доходами	(16 648)	(13 750)
11	Інші активи за вирахуванням резервів	504 335	326 371
11.1	Інші активи	512 290	331 071
11.2	Резерви під дебіторську заборгованість	(7 955)	(4 700)
12	Усього активів	11 859 442	9 929 038
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	1 690 895	1 420 335
13.1	У тому числі кредити, які отримані від НБУ	637 822	302 817
14	Кошти клієнтів	8 550 497	7 458 338
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	491	39 936
17	Нараховані витрати до сплати	65 303	66 841
18	Інші зобов'язання	249 046	36 777
19	Усього зобов`язань	10 556 232	9 022 227
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
20	Статутний капітал	1 000 000	800 000
20.1	Зареєстровані прості акції	1 000 000	800 000
20.2	Зареєстровані привілейовані акції	0	0
20.3	Не сплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
21	Капіталізовані дивіденди	0	0
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасн.)	(24 273)	(10 225)
23	Емісійні різниці	2 508	2 898
24	Резерви та інші фонди банку	102 054	90 348
25	Результати переоцінки необоротних активів та інвестицій в асоційовані та дочірні компанії	198 737	6 612
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів	198 716	6 612
25.2	Резерви переоцінки ЦП у портфелі банку на продаж	0	0
25.3	Резерви переоцінки інвестицій в ДК і АК	20	0
25.4	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років	5 938	5 473
26.1	У тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів та інвестицій в асоційовані і дочірні компанії	0	0
26.2	У тому числі сума зменшення вартості інвестицій в АК і ДК	0	0
27	Прибуток/збиток звітного року, що очікує затвердження	18 248	11 706
28	Результат поточного року	0	0
29	Усього власного капіталу	1 303 210	906 811
30	Усього пасивів	11 859 442	9 929 038

Звіт про фінансові результати проміжної фінансової звітності АППБ "АВАЛЬ" за IV квартал 2004 року (тис. грн)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік 01.01.2005	Попередній рік 01.01.2004
1.1	Процентний дохід	1 222 360	941 645
1.2	Процентні витрати	(692 320)	(479 895)
1	Чистий процентний дохід	530 040	461 749
2.1	Комісійні доходи	671 834	446 065
2.2	Комісійні витрати	(51 624)	(30 046)
2	Чистий комісійний дохід	620 210	416 019
3	Торговельний дохід	116 102	64 996
4	Дохід у вигляді дивідендів	7	2 255
5	Прибуток / збиток від інвестиційних цінних паперів	0	(271)
6	Прибуток від участі в капіталі	65	0
7	Інший дохід	14 442	10 549
8	Операційний дохід	1 280 866	955 297
9	Загальноадміністративні витрати	(342 979)	(262545)
10	Витрати на персонал	(406 018)	(363 700)
11	Витрати від інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	(676)	0
12	Інші витрати	(353 880)	(169 392)
13	Прибуток від операцій	177 314	159 661
14	Чисті витрати на формування резервів	(150 981)	(139 995)
15	Прибуток до оподаткування	26 332	19 666
16	Витрати на податок на прибуток	(8 088)	(7 972)
17	Прибуток після оподаткування	18 244	11 694
18	Непередбачені доходи/витрати	3	12
19	Чистий прибуток / збиток банку	18 248	11 706
20	Чистий прибуток на одну просту акцію	0	0
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0	0

Примітка "Зобов'язання АППБ "Аваль", які обліковуються на позабалансових рахунках за IV квартал 2004 року (тис. грн)

Рядок	Найменування статті	01.01.2005	На кінець попереднього року	Зміни
1	Гарантії, що надані клієнтам	325 713	474 777	–149 064
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	9 931	0	+9 931
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	3 603 333	1 933 007	+1 670 327
5	Надана застава	2 057 337	1 008 468	+1 048 869
6	Усього	5 996 314	3 416 251	+2 580 062

Голова Правління О.В. Деркач
Головний бухгалтер І.П. Волощук

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області (Організатор) проводить публічні торги з продажу майна:

1. Підприємства - банкрута ВАТ "ВНФ "Карпатхарчопром", яке розташоване в м.Івано-Франківськ, вул.Княгинин,14. Загальна характеристика об"єктів продажу: Лот № 1. Приміщення кафе та лабораторії (літ.А) з наявним в приміщенні обладнанням, початкова ціна 400000 (чотириста тисяч)грн.без ПДВ. Лот № 2. Приміщення та обладнання: адмінбудинок (літ.Б), майстерня №2 (літ.В), склад (літ.Г), склад (літ.Д), склад-майстерня (літ.Е), обладнання столярного цеху (9 од.), обладнання механічного цеху (22 од.), обладнання механічного цеху (8 од.), обладнання ковбасного цеху (7 од.), інше майно (9 од.) Початкова ціна лота 957260 (дев'ятсот п'ятдесят сім тисяч двісті шістдесят) грн.

2. Підприємства - банкрута ЗАТ "Фарфор", яке розташоване в м.Борислав по вул.Сосюри,3 Львівської області. Лот № 3. Посуд фарфоровий некондиційний (117358од.), початкова ціна 52660 (п'ятдесят дві тисячі шістсот шістдесят)грн., 79 коп. Лот № 4. Склопосуд (склянка, салатник, стопка, фужер, попільничка та ін.), 94927 од., початкова ціна 68834 (шістдесят вісім тисяч вісімсот тридцять чотири) грн. 66 коп. Лот № 5. Одяг та взуття, вентилятор, електроплита (1401 од.), початкова ціна 3495 (три тисячі чотириста дев'яносто п'ять) грн. Лот № 6. Фарби для виробництва фарфорових виробів в асортименті (№ № 111, 722, 99, 189, 461, 125), 8696,8 кг, початкова ціна 32408 (тридцять дві тисячі чотириста вісім) грн. 85 коп. Лот № 7. Ремені (Б-1900, А-1900, KVA-900, В-1800), 627 од., початкова ціна 8719 (вісім тисяч сімсот дев'ятнадцять) грн. 15 коп. Лот № 8. Підшипники різні (залишки зі складу), 1140, початкова ціна 7167 (Сім тисяч сто шістдесят сім) грн. 30 коп. Вартість лотів без ПДВ.

Граничний термін подачі заяви та сплати гарантійного внеску і реєстраційного збору учасниками торгів - до 28.02.2005р.

Публічні торги відбудуться 04.03.2005р., о 10год. 30хв. за адресою: м.Івано-Франківськ вул.Бельведерська, 2А, оф.7.

Для реєстрації учасником аукціону необхідно подати: заяву; копію документа про сплату гарантійного внеску та реєстраційного збору; крім того фізична особа зобов"язана подати: копію паспорта та копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера; юридична особа - копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ, Свідоцтва про реєстрацію платника ПДВ (якщо покупець є платником) та документ, який посвідчує повноваження представника.

Гарантійні внески учасників торгів (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників - 34 грн. перераховуються Організатору на р/р 260064425 в Івано-Франківській ОД АППБ "Аваль", МФО 336462, ідент.код. 26255708. З питань ознайомлення з об"єктами та оформлення участі в торгах звертатися за тел. (0342) 502494.

17 лютого 2005 року о 13-00 за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49 А пройде аукціон з продажу майна, яке належить підприємству-банкруту ВАТ «Середино-Будський ХПП».

Лот № 1 - Майно розташованого за адресою - Сумська область, Середино-Будський р-н, м. Середина-Буда, вул. Вокзальна, 59, а саме: будівля адміністративного призначення (площа 124,6 кв. м.) будівлі складського призначення (загальна площа 3328,2 кв. м.) - 4 од., будівлі виробничого призначення (загальна площа 109,8 кв. м.) - 3 од., обладнання та ТМЦ - 8 од. Початкова вартість з урахуванням ПДВ становить 80 766,15 грн.

Лот № 2 — майно розташованого за адресою - Сумська область, Середино-Будський р-н. смт. Знобь-Новгородське, а саме: будівля адміністративного призначення (площа 65,6 кв. м.) будівлі складського призначення (загальна площа 2496,5 кв. м.) - 3 од., будівлі виробничого призначення (загальна площа 182,6 кв. м.) - 5 од., обладнання та ТМЦ - 1 од. Початкова вартість з урахуванням ПДВ становить 45810,07 грн.

Лот № 3 - Лабораторне та технологічне обладнання - 94 од. Початкова вартість з урахуванням ПДВ становить 10185,8 грн.

Гарантійний внесок (5% від початкової вартості майна) та плата за реєстрацію заяви (17,00 грн.) перераховується на р/р 260006150 в СОД АППБ «Аваль» МФО 337483, код 26254873, отримувач ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Сумській області. Платіжні засоби - грошові кошти. Подальше переоформлення права власності на майно та право власності або користування на земельну ділянку проводиться покупцем й за його рахунок. Переможець повинен в 10-денний термін укласти договір купівлі-продажу з ліквідатором. Ознайомлення з майном з 9 до 12 години, за адресою його розташування. Організатор торгів: ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Сумській області. Заяви приймаються з 9 до 12 години за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49 А. Кінцевий термін прийому заявок 13.00 14.02.2005 р. У разі надходження однієї заявки проводиться викуп, дві і більше заявок — аукціон.

Контактний тел. (0542) 340-495.

Фінансову звітність Акціонерного комерційного банку "ХФБ Банк Україна" за четвертий квартал 2004року,

опублікованy в газеті "Голос України" № 17 (3517) від 29.01.2005р.

доповнити наступними рядками:

Заступник Голови Правління АКБ "ХФБ Україна" Мартін Леберле

Головний бухгалтер Тетяна Васильєва

Закрите акціонерне товариство «Бердянське підприємство теплових мереж»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 29 березня 2005 р. за адресою: м. Бердянськ, БК «Островського» (вул. Ульянових, 41). Початок о 13.00 годині.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2004 рік.
2. Звіт про роботу Спостережної Ради за 2004 рік.
3. Звіт (висновки) Ревізійної комісії за 2004 рік.
4. Затвердження результатів діяльності, фінансової звітності, балансу ЗАТ «БПТМ» за 2004 рік.
5. Розподіл прибутку (збитку) за 2004 рік.
6. Затвердження нової редакції статуту.
7. Затвердження нових внутрішніх положень.
8. Відкликання 2-х членів ревізійної комісії і вибори нових членів ревізійної комісії.
9. Затвердження програми фінансово-господарської діяльності ЗАТ «БПТМ» на 2005 рік».

Реєстрація учасників зборів 29 березня 2005 р.

Для участі в зборах необхідно мати при собі паспорт, доручення. Доручення на право участі в зборах можна оформити в відділі кадрів ЗАТ «БПТМ».

Телефон для довідок: 3-54-02; 3-61-52.

Правління акціонерів

Товарна Біржа «Куратор» проводить аукціон з продажу майна, яке належить ДАК «Хліб України».

Назва та характеристика:

Лот № 1 - оздоровчий комплекс інв. № 0195 - 2-х поверхова будівля з фундаментних блоків, 2-й поверх незакінчене для функціонального призначення.

Початкова ціна лоту № 1 з урах. ПДВ - 89269 грн.

Лот № 2 - гаражі, інв. № 0185, інв. № 0189 - будівлі з цегли, фундаментних блоків.

Початкова ціна лоту № 2 з урах. ПДВ - 48016,20 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 10 % від початкової ціни лоту вноситься на розрахунковий рахунок біржі; р/р 26007015910001, МФО 306834, КФ АКІБ «УкрСіббанку».

Аукціон відбудеться 14 лютого 2005 р. о 10 годині за місцем знаходження об’єктів: м. Кривий Ріг, вул. Сиволапа, 51.

Довідки за тел. 90-18-54.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ТОРГІВЕЛЬНА АБРАЗИВНА КОМПАНІЯ»

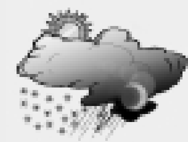
(код ЄДРПОУ 31991728) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення, за адресою: м. Київ, вул. Щорса, 15, корп. 3, кв. 30. Рішення про ліквідацію було прийнято Зборами учасників ТОВ «Торгівельна абразивна компанія».

Постановою господарського суду Вінницької області по справі №5/295-04 Жмеринське районне міжгосподарське будівельно-монтажне об’єднання «Райагробуд» (вул. Асмолова, 1, м. Жмеринка Вінницької області, код ЄДРПОУ 03582830; р/рахунок 26001301150245 в відділенні Промінвестбанку м. Жмеринка, МФО 302322) визнав банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

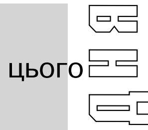
Ліквідатором призначено Лещенка Анатолія Михайловича, ліцензія серії АА №484190, тел./факс 8(0432)26-12-60.

Постановою господарського суду Вінницької області по справі № 5/306-04 СТОВ «Дніпро» (с. Сокиринці Вінницького району Вінницької області, код ЄДРПОУ 03733996; р/р 260023011309, р/р 260093041309 в Вінницькій філії АКБ «Мрія» МФО 302559; р/р 260481155, р/р 260499993439, р/р260079800 в Вінницькій філії АППБ «Аваль», МФО 302247) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лещенка Анатолія Михайловича, ліцензія серія АА № 484190, тел./факс 8(0432)26-12-60.

2—3 лютого в Україні хмарна погода з проясненнями, часом невеликий сніг. Вдень у південній частині помірний сніг (у Криму мокрий сніг з дощем, місцями ожеледь, пориви вітру 15—20 м/с). На дорогах ожеледиця. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 5—10 градусів морозу, на Лівобережжі місцями до 15 градусів морозу, вдень 2—7 градусів морозу. У південній частині вночі 1—6 градусів морозу, вдень від 3 морозу до 2 тепла, на півдні Криму 3—8 градусів тепла. У Києві та області хмарно з проясненнями, без істотних опадів, лише вночі 2 лютого невеликий сніг. На дорогах ожеледиця. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 5—10 градусів морозу, вдень — мінус 2—7.

2 ЛЮТОГО

■ 1845 р. Народився фізик та електротехнік Іван Пулюй. У 1884—1916 рр. — професор Празького університету. ■ 1868 р. У Києві відкрито музичну школу (згодом — музичне училище ім. Глієра). ■ 1918 р. У Радянській державі прийнято декрет про відокремлення церкви від держави і школи від церкви. ■ 1932 р. У Женеві відкрилася перша міжнародна конференція з роззброєння. ■ 1939 р. У столиці України відбулась перша телепередача (40 хвилин). ■ 1940 р. Розстріляно письменника Михайла Кольцова та режисера Всеволода Мейєрхольда, звинувачених у шпигунстві.

■ **КОНФЕРЕНЦІЇ**

Брюховецький не хоче до Міносвіти, а Гоголь хоче додому

У Києво-Могилянській академії завершилася XI конференція «Дні науки в НаУКМА». Це — відкритий форум, доступний для науковців з університетів і наукових центрів не лише України. В рамках Днів відбулося 8 «круглих столів», 5 семінарів, наукові читання, диспут, представлено 511 доповідей.

Відкрив конференцію ректор НаУКМА В. Брюховецький доповіддю «Колізії становлення громадянського суспільства в Україні». Присутніх не менш ніж ця блискуча доповідь цікавило: чи очолить п. Брюховецький Міністерство освіти в новому уряді? Він розчарував аудиторію і сказав, що йому й на своєму місці добре.

Цікавою була й доповідь московського літературознавця Юрія Барабаша про спадщину Гоголя. Щоб збагнути Гоголя, треба усвідомити його «українськість», глибинну закоріненість в цю культуру і ментальність. Тексти Гоголя є тим самим українським «акцентом», якого не визнають російські дослідники, а називають його лише «авторським почерком». Ю. Барабаш упевнений: Гоголя треба повертати додому, вводити в курс нашої літератури і в контекст нашої культури взагалі.

А на підсумковому засіданні конференції особливий резонанс викликала блискуча доповідь доктора філологічних наук Оксани Пахльовської «Україна, Майдан і реінтеграція в Європу».

Андрій ВЛАСЕНКО,
Юрій ВИСОЦЬКИЙ.

■ **БЛАГОДІЙНІСТЬ**

На презентації подавали «Сосиски…»

В Івано-Франківську з'явився новий колектив — Прикарпатський молодий театр. Його створили студенти театрального відділення Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету під керівництвом свого викладача режисера Василя Юрціва. Ще до презентації театру актори провели благодійну акцію «Від Покрови до Різдва» — протягом трьох місяців показували виставу Михайла Супоніна «Сосиски, консерви та небо в алмазах» у школах міста, заробляючи кошти для дітей-сиріт.

Власне, тема покинутих і обездолених проходить і через виставу, в якій ідеться про бездомних істот, які опинилися на вулиці, — одних господарі викинули чи загубили, інші самі втекли з дому. Ці створіння шукають об'їдків на смітнику, гризуться за них і мріють про життя, в якому будуть «сосиски й небо в алмазах».

У дітей-сиріт, яких запросили на завершення акції й на відкриття скриньки для пожертв, теж є мрії: вони хотіли б стати лікарями, продавцями, вчитися в технікумі. Найменша дівчинка сказала, що хоче мати ляльку. Але, мабуть, і на цю маленьку мрію не вистачить грошей, зароблених студентами. У скриньках нарахували 424 гривні 49 копійок. Розділіть це між 134 сиротами, які живуть в Івано-Франківську, — чи багато припаде кожному? Учнівська аудиторія, мабуть, не велми придатна для спонсорства. Але справа, як сказав начальник Івано-Франківського міського управління освіти Зіновій Береговський, не в сумі, а в нашому ставленні до цих дітей і розумінні їхніх проблем. На щастя, на вулицях Івано-Франківська не знайдеш дітей, сказав пан Зіновій, які жили б так, як герої вистави. Але чи все діти-сироти мають для гідного життя? І, зрештою, хіба за гроші можна здійснити всі дитячі мрії?

Розпочавши творчий шлях з роздумів над цими питаннями, театр надалі планує поставити «Маленького принца» і навіть чеховські «Три сестри». Успіху!

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: режисер Василь Юрців зі своїми акторами.

Дід Карпо у центрі світу

В селі Кантівка зосталося всього вісім заселених хат, тому отаке велелюддя тут рідкість велика. Що ж сталося? А те, що вчора Карпові Петровичу Ковальчуку виповнилося 75 літ. Отож, з'їхалися діти (семеро!) та онуки (тринадцятеро!) з усіх усюд, щоб привітати батька й діда. Дід, звісно, радий. Он він, з трудовими орденами на грудях, в центрі. Втім, бути в центрі дід Карпо звик. Бо в отих восьми кантівських хатах мужчин лише двоє — тож до кого сусідам по якусь допомогу звернутися, як не до діда Карпа! Це тепер воно так, та й завжди так було, бо дід Карпо все життя провів за кермом трактора, а в селі це, вважай, найцентровіша професія…

Сергій КОВАЛЬЧУК.
Фото автора.

Старокостянтинівський район Хмельницької області.

Де буде «Євробачення-2006»?

27 лютого в столичному Палаці спорту — фінал всеукраїнського відбірного конкурсу «Євробачення». Серед 15 кращих груп і виконавців, за яких голосували прихильники в Інтернеті та телефоном, буде й миколаївська співачка Катя Малій, солістка гурту «Фоксі».

Симпатична дівчина з рудим волоссям і несподівано сильним відкритим голосом. Манера виконання своєрідна, дещо нагадує американські джазові композиції. Незвичний тембр у дитинстві засмучував. Через це їй у дитсаду не давали ролей сніжинок-дюймовочок, доводилось грати «чоловічі» ролі.

А мама Каті каже, що ще з народженням дочки збагнула: дитина незвичайна. Так і ворожка наворожила. Вже в дев'ять місяців мала одразу й раптом добре заговорила. Ходити теж почала одразу й раптово. Й читати почала рано. Заспівала Катя з класу п'ятого. Вивчила весь репертуар Пугачової, потім полюбила пісні Долiної. Спочатку просто наслідувала улюблені голоси, а тепер у неї вже власна манера виконання.

Каті 18 років, вона студентка Миколаївського держуніверситету. Фах «іноземна філологія» допомагає в творчості. Вона добре володіє англійською і залюбки співає цією мовою.

У відбірному турі «Євробачення» юна співачка опинилась випадково. Торік надіслала свої знімки й пісні на конкурс «Зоряний шанс О-TV». А влітку, просто перед виходом на сцену фестивалю «Кобле-ВО!», задзвонив мобільний: продюсер творчих проектів і заступник директора каналу О-TV Ірина Сисоєва повідомила, що Катю рекомендують для участі у відбірному конкурсі «Євробачення-2005». Отак, без фінансової підтримки, невідома співачка пройшла до однієї з п'ятірок. Допомога прийшла згодом, коли з'ясувалось, що самого таланту малувато. Головна й найскладніша умова — вибір пісні. Її треба було купити у професійного київського автора. Допомогли земляки. Катю підтримав міськвиконком, ВАТ «Миколаївобленерго». Гроші знайшлись. Аякже! Це ж уперше миколаївська дівчина пройшла до відбірного туру престижного конкурсу. А пісню написав музикант Сергій Доценко, відомий за співтворчістю з Іриною Білик. Композиція «Забери мене з собою» лірична, в стилі «євро-поп».

Миколаївці дуже ревниво ставляться до своїх талантів. Пишаються тим, що з нашого міста вийшли Ігор Крутой, Олександр Сєров, Валерій Меладзе, Кім Брейтбург. Час розкритися й жіночим голосам. Навіть жартують: «Якщо Катя виграє конкурс, наступне «Євробачення» буде у Миколаєві!»

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Початок майбутнього видання

Побачив світ перший том майбутнього 20-томника творів Дмитра Яворницького (до 150-річчя з дня народження). 2005-й оголошено роком цього славетного історика, археолога, краєзнавця, дослідника запорізького козацтва. Його ім'я носить заснований ним історичний музей у Дніпропетровську, поряд з яким поховано вченого. Музеєм давно став і дім, де він жив і працював.

Над книжкою разом з істориками Дніпропетровська і Запоріжжя працювали науковці Інституту української археології та джерелознавства. Робота була ретельною. Всі матеріали опрацьовували, перевіряли, щоб не було жодних неточностей. Адже дві з трьох праць, які увійшли до книжки, не перевидавалися понад сто років. Про них не знають навіть деякі вчені. Видання створювали так, щоб всім воно було зрозумілим і цікавим. А видавці подбали і про доступність — книжка коштуватиме 30 гривень, хоча її тираж лише дві тисячі примірників. Всі 20 томів планують видати протягом п'яти років.

Сергій КОРОБКА.

Дніпропетровськ.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Друкарня «Нормальные цены» 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 23

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 41

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 403

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua **— загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos